

PROJEKT
dyrektyw
XIX Zjazdu WKP(b)

w sprawie Piątego
Pięcioletniego
Planu Rozwoju ZSRR

na lata
1951-1955

zamieszczamy na str. 2, 3 i 4

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu
Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V

Bydgoszcz, czwartek 21 sierpnia 1952 r.

Nr 200 (1266)

Blżej komunizmu

5 października br. rozpocznie obrady XIX Zjazd WKP(b).

Jest to wydarzenie historycznej wagi dla wszystkich bojowników o socjalizm, dla wszystkich walczących o pokój i przyjaźń między narodami. Przykład i wzór bohaterstwa WKP(b), która przewodzi narodom radzieckim, jest bowiem źródłem natchnienia dla narodów krajów demokracji ludowej, kładących fundamenty socjalizmu, oraz dla narodów państw imperialistycznych, narodów kolonialnych i zależnych wznoszących walkę o wyzwolenie narodowe i społeczne.

Wielkie przemiany zaszły w świecie od czasu obrad poprzedniego, XVIII-go Zjazdu WKP(b) w marcu 1939 roku. W grzechach legła potęga Niemiec hitlerowskich i militarystycznej Japonii. Czerwone sztandary zawisły nad hitlerowskim Reichstagiem. Dzięki historycznemu zwycięstwu Armii Radzieckiej narody — polski, czeskosłowacki, węgierski, rumuński, bułgarski, albański — zrzuciły jarzmo kapitalizmu. W Niemczech wschodnich zlamane zostały gospodarcze podstawy panowania politycznego i wpływów junkrów i monopolistów niemieckich. Niemiecka Republika Demokratyczna wysoko wniosła przed narodem niemieckim sztandar walki o jedność Niemiec, o pokój i o socjalizm.

Półmiliardowy naród chiński, ożywiony przykładem narodów radzieckich, kierując się busolą marksizmu-leninizmu i wskazaniem kontynuatora tej nauki, genialnego Wodza Narodów Radzieckich — Józefa Stalina, zrzucił okazy podwójnej niewoli — obcych imperialistów i rodzimej zdraździeckiej burżuazji. Wyłom w światowym systemie kapitalizmu rozszerzył się więc ogromnie. Kraje obcy pokoju i socjalizmu liczą 800 milionów ludności i obejmują olbrzymie terytoria od Laby do dalekiego Kantonu.

Związek Radziecki i jego bohaterka Partia Komunistyczna są przedmiotem miłości, źródłem otuchy wszystkich narodów. Sprawili to przykład niebywałego wzrostu potęgi Związku Radzieckiego, wzrostu dobrobytu jego mieszkańców; sprawiła radziecka niezłomna polityka obrony pokoju. Pokojową politykę Związku Radzieckiego aprobują przytłaczająca większość ludności kuli ziemskiej. Rozwój ZSRR daje co dzień dowody wyższości systemu socjalistycznego nad kapitalistycznym.

W latach II wojny światowej imperializm angloamerykański liczył na wykrwawienie Związku Radzieckiego, na zniszczenie jego ekonomiki.

Cóż się okazało?

W 9 miesięcy zaledwie po zakończeniu działań wojennych, 9 lutego 1946 r. mówiący Stalin na przedwyborczym zebraniu wyborców Stalinowskiego Okręgu Wyborczego w Moskwie:

„Co się dotyczy planów na okres dłuższy, Partia zamierza zorganizować nowy potężny wzrost gospodarki narodowej, który by pozwolił nam podnieść poziom naszego przemysłu dajmy na to trzykrotnie w porównaniu z poziomem przedwojennym. Musimy dopiąć tego, aby nasz przemysł mógł produkować rocznie około 500 milionów ton surowki żelaza, około 60 milionów ton stali, około 500 milionów ton węgla, około 60 milionów ton ropy naftowej. Tylko pod tym warunkiem można uważać, że nasza ojczyzna będzie zabezpieczona przed wszelkimi niespodziankami. Na wykonanie tego trzeba będzie chyba trzech nowych Pięćlatki, jeżeli nie więcej. Lecz dzieła tego można dokonać i my musimy go dokonać.”

Słowa stalinowskie stały się dla narodów radzieckich wiążącym nakazem, niezłomnym prawem. Wielkie zadania powojennego Planu 5-letniego (1946-1950) zostały znacznie przekroczone. W dziedzinie przemysłu plan przewidywał osiągnięcie w r. 1950 produkcji o 48 proc. wyższej niż w r. 1940. Osiągnięto produkcję o 73 proc. większą. Wydajność pracy osiągnęła poziom o 37 proc. wyższy niż w r. 1940. Ogólny plan upraw był w r. 1950 o 345 milionów pudów większy niż w 1940 r. Dochód narodowy w roku 1950 był o 62 proc. wyższy niż w r. 1940.

Osiągnięcie tych niebywałych wyników w tak krótkim czasie jest możliwe tylko w państwie socjalistycznym, dzięki świadomości stosunków do pracy ludzi radzieckich, dzięki ich głębokiemu patriotyzmowi, dzięki ich niewyczerpanej inicjatywie w wykonywaniu obowiązków wobec społeczeństwa, wobec państwa.

Potężny wzrost dochodu narodowego zapewnił wydatny wzrost dobrobytu materialnego i kulturalnego społeczeństwa radzieckiego oraz realizację gigantycznych budowli komunizmu.

XIX Zjazd WKP(b) wskazuje kierunek dalszego rozwoju ZSRR na najbliższy okres. Trzeci punkt porządku dziennego Zjazdu przewiduje omówienie dyrektyw XIX Zjazdu Partii w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955. Opublikowano już projekt tych dyrektyw. Podstawą ich, punktem startu są wyniki osiągnięte w toku zwycięskiej realizacji Czwartej Pięćlatki. Cyfry podane w tym historycznym dokumencie wskazują, że Piąta Pięćlatka będzie potężnym krokiem naprzód ku komunizmowi, najdoskonalszemu ustrojowi społecznemu.

Projekt dyrektyw przewiduje przyspieszenie produkcji przemysłowej w ciągu pięćlatki w przybliżeniu o 70 proc. Odpowiednie liczy wzrostu produkcji najważniejszych gałęzi przemysłu zakładają szybsze tempo komunistycznego budownictwa niż w latach 1946-1950. Produkcja stali wzrośnie w roku 1955 o 62 proc. w porównaniu z poziomem produkcji w 1950 r. Produkcja węgla będzie o 43 proc., ropy naftowej o 85 proc., urządzeń hutniczych o 85 proc. większa niż w roku 1950. Każda liczba podana w projekcie dyrektyw XIX Zjazdu oznacza dalszy etap trudnej walki o ustokrotnienie sił państwa radzieckiego, o pomnożenie potęgi radzieckiego ustroju państwowego i społecznego.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Plenum Komitetu Centralnego WKP (b) postanowiło zwołać 5 października 1952 r. XIX Zjazd WKP (b)

MOSKWA (PAP). Dnia 20 bm. w dzienniku „Prawda“ opublikowany został następujący komunikat:

Do wiadomości wszystkich organizacji WKP(b)

W tych dniach odbyło się w Moskwie Plenum Komitetu Centralnego WKP(b).

Komitet Centralny WKP(b) postanowił zwołać 5 października 1952 roku kolejny XIX Zjazd WKP(b).

Porządek dzienny XIX Zjazdu WKP(b):

- 1 Referat sprawozdawczy Komitetu Centralnego WKP(b) — referuje sekretarz KC tow. Malenkov G. M.
- 2 Referat sprawozdawczy Centralnej Komisji Rewizyjnej WKP(b) — referuje przewodniczący Komisji Rewizyjnej tow. Moskato P. G.
- 3 Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955 — referuje przewodniczący Państwowej Komisji Planowania tow. Saburov M. Z.
- 4 Zmiany w statucie WKP(b) — referuje sekretarz KC tow. Chruszczew N. S.
- 5 Wybory centralnych organów Partii.

Norma przedstawicielstwa i tryb wyborów delegatów na zjazd:

1. Jeden delegat z głosem rozstrzygającym na 5 tysięcy członków Partii.
2. Jeden delegat z głosem doradczym na 5 tysięcy kandydatów na członków Partii.
3. Delegaci na XIX Zjazd Partijny wybierani są, zgodnie ze statutem Partii, w zamkniętym (tajnym) głosowaniu.
4. Delegaci z ramienia organizacji partyjnych RFSRR wybierani są na partyjnych konferencjach obwodów, krajów i republik autonomicznych. W innych republikach związkowych delegaci wybierani są na obwodowych konferencjach partyjnych lub na zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych — według uznania KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych.
5. Komuniści należący do organizacji partyjnych Armii Radzieckiej, Marynarki Wojennej i oddziałów Ochrony Pogranicza Ministerstwa Bezpieczeństwa Państwowego wybierają delegatów na XIX Zjazd Partii razem z pozostałymi organizacjami partyjnymi na obwodowych, krajowych konferencjach partyjnych lub na zjazdach Komunistycznych Partii Republik Związkowych.

Sekretarz KC WKP(b) J. STALIN

Powstał nowy ważny odcinek frontu wielkiej ofensywy naszego pokojowego budownictwa Budowa wielkich pieców w Nowej Hucie — rozpoczęta

W historii Nowej Huty — najpotężniejszego i najwspanialszego obiektu wielkiego planu — nastąpił nowy, decydujący etap. Rozpoczęła się budowa wielkich pieców — zasadniczych obiektów Huty. W przygotowane wykopy popłynęły strumienie betonu; ekipy wysoko-kwalifikowanych zbrojarzy i spawaczy rozpoczęły zbrojenia fundamentów. Powstał nowy, ważny odcinek frontu wielkiej ofensywy naszego pokojowego budownictwa, które m. in. tu na podkrakowskich polach walczy z wielowiekowym zacołaniem gospodarczym kraju, walczy o rozwój, wzrost i potęgę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Budowa wielkich pieców to niezmierznie trudne i poważne zadanie, wymagające ogromnego nakładu sił i środków materiałowych oraz wysokich kwalifikacji wykonawców, wymaga ona wykonania m. in. potężnego wyposażenia pomocniczego dla każdego z pieców, niezbędnego do zapewnienia sprawnego zmechanizowanego ich obsługi. Wielkie piece w Nowej Hucie będą największym tego rodzaju obiektem w kraju i jednym z najnowocześniejszych wyposażonych w Europie. Projekty ich budowy i wyposażenia opracowali tej miary budownicowie, co konstruktorzy kombinatów hutniczych w Magnitogorsku, Krzywym Rogu, Zaporozżu i innych.

O ogromie pieców-olbrzymów świadczy fakt, iż dla wykonania samych fundamentów jednego tylko pieca potrzeba takiej ilości betonu, z której można by wybudować cztery gmachy równo Centralnemu Domowi Towarowemu w Stolicy. Przygotowanie zbrojeń do fundamentów dla jednego pieca wymagać będzie wykonania 80 tys. spawów, na

które potrzeba 600 tys. elektrod spawalniczych.

Budowa wielkich pieców to tylko jeden z licznych fragmentów w pracy przy wznoszeniu Huty giganta. Tuż obok wyrastają konstrukcje potężnej silowni serca kombinatu. Stąd już za rok popłynę prąd do setek hal i obiektów produkcyjnych. Moc, jaką będzie ona produkować, wystarczyłaby na zaspokojenie potrzeb blisko półtoramilionowego miasta.

Świeże wykopy znaczą powstające budynki aglomerowni oraz pierwszych baterii koksowniczych. Z lasu ruszławań wylania się potężna sylweta znajdującego się w budowie najwyższego kominu w Polsce — jednego z kominów baterii koksowniczych.

W dali, jak okiem sięgnąć, wystrzelają w górę długie ramiona dźwigów, czerwienią się w słońcu stalowe konstrukcje budowanych hal. Wśród spletań tych na pozór dzwigarów, kratownic, rusztowań i belek stalowych z trudem rozróżnić można kształty potężnych na sywów istniejących już lub powstających obiektów produkcyjnych.

Długie, ciągnące się setkami metrów zwalę świeżej ziemi — to teren pracy dziesiątków mechanicznych koparek.

Rok bieżący to — rok największego nasilenia robót ziemnych. W rb. wykonanych ma być tyle robót ziemnych, iż wagony kolejowe załadowane ziemią utworzyłyby pociąg, który zająłby przez strzeń równą niemal dwukrotnej odległości między Warszawą a Moskwą.

Okres obecnej budowy charakteryzuje się nie tylko olbrzymim nasileniem

robót ziemnych, lecz również robót betonarskich i montażu konstrukcji. W rb. rozpoczęto lub rozpocznie się budowę wszystkich kluczowych obiektów Nowej Huty.

Na ukończeniu jest już budowa rejonu warsztatów pomocniczych. Jeden z obiektów tego rejonu — odlewnia żeliwa równy jest kubaturze trzech gmachów dawnego BGK w Warszawie. Cały rejon warsztatów pomocniczych składa się z kilkudziesięciu obiektów, będąc znacznie większym od zakładów im. Stalina w Poznaniu. Obejście wokół tego zespołu potężnych fabryk wymagałoby blisko 2-godzinnego spaceru, a jest to przecież jeden z mniejszych zespołów produkcyjnych wielkiej huty — i to o znaczeniu pomocniczym. Do końca br. cały rejon warsztatów wraz z urządzeniami socjalnymi i zleńcami oddany będzie do użytku.

Poważnie zaawansowane są prace przy budowie rejonu wytwórni materiałów ogniotrwałych. Wytwórnia ta ma już opracowany plan produkcyjny na rok przyszły. Oprócz rejonu silowni, aglomerowni i koksowni w budowie znajduje się stalownia. Przeprowadza się rozbudowę wytwórni prefabrykatów, która przerabiać będzie pochodne hutnicze — m. in. szlakę — cenne materiały budowlane.

Ogółem spośród kilkuset obiektów Nowej Huty ponad połowa jest już w budowie. Niedaleki jest termin, gdy do realizacji zadań Planu 6-letniego wiąże się największa jego budowa.

Oddanie do użytku nowych obiektów na bazie produkcyjno-składowej Pałacu Kultury i Nauki

W szybkim tempie postępuje budowa bazy produkcyjno-składowej — zapleczka technicznego dla budowy Pałacu Kultury i Nauki. Zgodnie z ustalonym planem robót, wykańczane są dalsze hale produkcyjne i urządzenia techniczne. Zdolność przerobowa bazy z każdym dniem wzrasta. W ostatnim czasie wykończono i oddano do użytku ostatni z 6 wielkich magazynów materiałowych, skład cementu oraz uruchomiono wytwórnię betonów i zapraw. W najbliższych dniach rozpocznie prace dróg dźwig portaltowy, którego montaż obecnie ukończono.

Przewiduje się, że jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca zakończona zostanie budowa samochodowych warsztatów remontów zapobiegawczych, warsztatów instalacji sanitarno-technicznych fabryki asfaltu-betonu oraz licznych mniejszych obiektów.

Z obrad Komisji Rozbrojeniowej ONZ

NOWY JORK (PAP). 18 sierpnia odbyło się posiedzenie Komisji Rozbrojeniowej ONZ, na którym omawiano złożony przez delegację radziecką wniosek, domagający się, ażeby Komisja Rozbrojeniowa rozpatrzyła natychmiast sprawę naruszenia zakazu używania broni bakteriologicznej i pociągnęła do odpowiedzialności sprawców naruszenia tego zakazu.

Delegacja Stanów Zjednoczonych, obawiająca się dalszego zdemaskowania zbrodniczej działalności amerykańskich sił zbrojnych w Korei, w ciągu

kilku dni przed posiedzeniem Komisji Rozbrojeniowej „urabiała” delegację krajów bloku amerykańsko-brytyjskiego chcąc zmusić je do wypowiedzenia się przeciwko przedyskutowaniu wniosku radzieckiego.

Mimo sprzeciwu delegata monarchofaszystowskiej Grecji przewodniczący Komisji, delegat Holandii, nie mogąc zbyt jawnie naruszać reguł proceduralnych postanowili, że dyskusja nad wnioskiem radzieckim będzie kontynuowana na następnym posiedzeniu Komisji Rozbrojeniowej ONZ.

Z FRONTU WALKI O PLAN 3 ROKU SZESZCIOLATKI

Ustawianie stogu w PGR Cerekwica pow. Żużel.

Foto „Gazeta”.

Powiatowy Zespół Rolny w Lipnie wzywa wszystkie zespoły rolne woj. bydgoskiego do współzawodnictwa w przedterminowym wykonaniu rocznego planu skupu zboża

Powiatowy Zespół Rolny w Lipnie, po przeanalizowaniu wszystkich możliwości realizacji rocznego planu skupu zboża w powiecie — w oparciu o mobilizację chłopów pracujących w walce z próbami sabotażu kulackiego — postanowił wykonać roczny plan skupu zboża przed terminem i wzywa do współzawodnictwa wszystkie powiatowe zespoły rolne woj. bydgoskiego.

Gwarancję przedterminowego wykonania rocznego planu skupu zboża w powiecie stwarzają chłopcy gminy Ligowo, która do 16 bm. zrealizowała plan sierpniowy w 112,1 proc i gmina Bobrowniki, której chłopcy osiągnęli do tego samego dnia 103,5 proc. planu sierpniowego. Osiągnięcia te są wynikiem pracy masowo-politycznej i zdecydowanej postawy młodoletnich i średniorolnych chłopów tych gmin w stosunku do kulaków, próbujących wszelkimi sposobami wykręcić się od wykonania obowiązku.

Zespoły gminne w Ligowie i Bobrownikach wzywają wszystkie gminy powiatu do przedterminowej realizacji rocznych planów skupu zboża drogą współzawodnictwa w organizowaniu zbiorowych dostaw zboża w gromadach.

Jest to zasługa również takich aktywistów jak Stanisław Jakubowski, Stanisław Mroczkowski i Paczkowski z Ligowa oraz Konopacki, Kopczyński i Świczkowski z Bobrownik.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Uroczyste przyjęcie w Warszawie z okazji III rocznicy Konstytucji Węgierskiej Republiki Ludowej

W dniu 20 bm. — w trzecią rocznicę uchwalenia Konstytucji Węgierskiej Republiki Ludowej — poseł Węgierskiej Republiki Ludowej p. Lajos Drakos wydał przyjęcie w salonach poselstwa

W przyjęciu udział wzięli: członkowie Biura Politycznego KC PZPR i członkowie Rządu oraz przedstawiciele stronnictw politycznych, Wojska Polskie

go, organizacji masowych, Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą i Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Węgierskiej. Obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowani w Warszawie.

Przyjęcie upłynęło w serdecznej atmosferze.

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

MOSKWA (PAP). — „Prawda” opublikowała dnia 20. VIII. br. następujący projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955:

Projekt KC WKP(b) Dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955 (III punkt porządku dziennego Zjazdu)

Pomyślne wykonanie czwartego Planu Pięcioletniego umożliwia przy

I. W dziedzinie przemysłu:

1. Ustalić przyrost poziomu produkcji przemysłowej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu na 70 proc. przy przeciętnym rocznym tempie wzrostu całej globalnej produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 12 proc. Określić tempo wzrostu produkcji środków produkcji (grupy „A”) w wysokości 13 proc., a produkcji dóbr konsumpcyjnych (grupy „B”) w wysokości 11 proc. cent.

2. Przewidzieć wzrost produkcji najważniejszych rodzajów produkcji przemysłowej w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 w przybliżeniu w następujących rozmiarach:

Surówka o 76 proc., stal o 62 proc., walcówka o 64 proc., węgiel o 43 proc., ropa naftowa o 85 proc., energia elektryczna o 80 proc., turbiny parowe — 2,3 raza, hydroturbiny — 7,8 raza, kotły parowe — 2,7 raza, urządzenia hutnicze — o 85 proc., aparaty ra naftowa — 3,5 raza, wielkie obrabarki do skrawania metali — 2,6 raza, samochody o 20 proc., traktory o 19 proc., soda wapienna o 84 proc., soda kaustyczna o 79 proc., nawozy sztuczne o 88 proc., kauczuk syntetyczny o 82 proc., cement — 2,2 raza, wywóz drewna przemysłowego o 56 proc., papier o 46 proc., tkaniny bawełniane o 61 proc., tkaniny wełniane o 54 proc., obuwie skórzane o 55 proc., cukier kryształowy o 72 proc., mięso o 92 proc., ryby o 58 proc., masło o 72 proc., tłuszcz roślinny o 77 proc., konserwy — 2,1 raza.

3. Zgodnie z planem dalszego rozwoju produkcji przemysłowej zwiększyć państwowe nakłady inwestycyjne w przemyśle w latach 1951-1955 w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z latami 1946-1950. Jednocześnie w uruchomieniu nowych przedsiębiorstw i agregatów zapewnić zwiększenie mocy czynnych przedsiębiorstw przez ich rekonstrukcję, wyposażenie w nowe urządzenia fabryczne, mechanizację i intensyfikację produkcji oraz udoskonalenie procesów technologicznych. Wykrywać i rozbudować istniejących przedsiębiorstw jako niezwykle ważne rezerwy zwiększenia produkcji przy najmniejszych kosztach. Stworzyć rezerwy w budownictwie przedsiębiorstw hutniczych, elektrowni, rafinerii nafty i kopalni węgla, aby zapewnić niezbędny rozwój tych gałęzi przemysłu w latach następnych.

Zapewnić lepsze geograficzne rozmieszczenie budowy przedsiębiorstw państwowych w nowej 5-lacie, mając na uwadze dalsze przybliżenie przemysłu do źródeł surowców i paliwa w celu zlikwidowania nieracjonalnych i nadmiernie dalekich przewozów.

4. W dziedzinie hutnictwa żelaza na równi z dalszym zwiększeniem produkcji metali żelaznych, rozszerzyć asortyment i znacznie zwiększyć produkcję deficytowych gatunków stali walcowanej, w szczególności produkcję grubej blachy walcowanej w przybliżeniu o 80 proc., drobnogatunkowej stali i walcówki — 2,1 raza oraz nierzędowej blachy stalowej — 3,1 raza. Rozwinąć produkcję oszczędnościowych gatunków i profili stali walcowanej.

Zwiększyć produkcję i podnieść jakość specjalnych gatunków stali i stopów dla potrzeb przemysłu budowy maszyn.

Zapewnić dalszą poprawę wykorzystania czynnej mocy przedsiębiorstw hutniczych. Wzmocnić pracę w zakresie intensyfikacji procesów metalurgicznych, automatyzacji i mechanizacji agregatów hutniczych oraz pracochłonnych robót w przedsiębiorstwach hutnictwa żelaza.

Zwiększyć w piątym 5-lacie w porównaniu z czwartym 5-latką uruchomienie mocy produkcyjnych w zakresie wytwarzania surówki w przybliżeniu o 32 proc., stali o 42 proc., walcówki nie mniej niż 2 razy, koksu o 60 proc. i rudy żelaza — 3 razy.

Na równi z rozwojem hutnictwa żelaza w okręgach południowych, na Uralu, w Syberii, w centralnej i południowo-zachodniej części kraju zapewnić dalszy rozwój przemysłu hutniczego w rejonach Zakaukaskich.

Przewidzieć rozwój produkcji metali żelaznych w systemie przemysłu miejscowego przez budowę niedużych przetwórczych przedsiębiorstw hutniczych.

5. Znacznie rozszerzyć produkcję metali nieżelaznych, w ciągu 5-lecia zwiększyć produkcję w przybliżeniu w następujących rozmiarach: miedzi rafinowanej o 90 proc., ołowiu — 2,7 raza, aluminium — nie mniej niż

dwukrotnie w porównaniu z trzecim 5-latką. Zwiększyć produkcję gazów sztucznych z lupków w Estońskiej SRR w przybliżeniu 2,2 raza oraz zakończyć budowę i oddać do użytku gazociąg Kochla — Jarve — Tallin.

9. W przemyśle węglowym przewidzieć szybki wzrost wydobycia węgla kokującego, zwiększając w ciągu 5-lecia wydobycie takiego węgla co najmniej o 50 proc.

Podnieść jakość węgla, znacznie rozszerzając jego wzbogacanie i brykietowanie; zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wzbogacania węgla w przybliżeniu 2,7 raza. Systematycznie ulepszać metody eksploatacji złóż węgla. Na szerszą skalę stosować najnowocześniejsze maszyny i mechanizmy górnicze dla kompleksowej mechanizacji, dalszej technicznej modernizacji przemysłu węglowego i zapewnić wzrost wydajności pracy.

Wszelkierne rozwijać mechanizację najbardziej pracochłonnych procesów wydobycia węgla, a zwłaszcza ładowania węgla na ścianie, ładowania węgla z innych kopalni w łoku robót przygotowawczych oraz szerzej stosować zmechanizowane sposoby odbudowy wyrobisk.

Zwiększyć w porównaniu z czwartym 5-latką moc produkcyjną kopalni węglowych w przybliżeniu o 30 proc.

Zapewnić w ciągu 5-lecia wzrost wydobycia ropy o 27 proc. oraz przewidzieć dalszy rozwój wydobycia miejscowych pokładów węgla; zwiększyć produkcję lupków 2,3 raza zważywszy na Estońskiej SRR. Na bazie rozwoju przemysłu lupkowego — chemicznego zwiększyć w Estońskiej SRR w ciągu 5-lecia produkcję sztucznych paliwa płynnego w przybliżeniu o 80 proc.

10. Przewidzieć wysokie tempo rozwoju przemysłu budowy maszyn jako podstawy nowego potężnego postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej ZSRR. Zwiększyć produkcję przemysłu budowy maszyn i obróbki metali w ciągu 5-lecia w przybliżeniu dwukrotnie.

Uważać za szczególnie doniosłe zadanie w przemyśle budowy maszyn całkowite wyposażenie w sprzęt elektrowni, przedsiębiorstw hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, budowy rafinerii naftowych i fabryk sztucznych paliwa płynnego. Rozwinąć w niezbędnej ilości produkcję turbin hydraulicznych, parowych, generatorów, aparaty wysokiego napięcia i różnych przyrządów sterujących dla wielkich elektrowni wodnych i ciepłych, dla hut, rafinerii nafty i innych zakładów przemysłowych, wielkich obrabiarek oraz urządzeń kowalskich i pras.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia produkcję urządzeń dla walcowni przeszło dwukrotnie, obrabiarek o zwiększonej precyzji w przybliżeniu dwukrotnie, ciężkich maszyn kowalskich i pras — 8-krotnie, przyrządów sterujących i kontrolnych w przybliżeniu 2,7 raza. Określić wzrost produkcji urządzeń przemysłu chemicznego w ciągu 5-lecia w przybliżeniu na 3,3 raza. Znacznie zwiększyć produkcję wielotonowych samochodów dieslowych oraz samochodów o napędzie gazowym.

Zwiększyć w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 produkcję statków towarowych oraz tankowców dla marynarki w przybliżeniu 2,9 raza, rzecznych statków pasażerskich — 2,6 raza oraz statków dla floty rybackiej 3,8 raza.

Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowy maszyn: przemysłu budowy statków, budowy turbin i obrabarki — w Estońskiej SRR; budowy maszyn elektrycznych, obrabiarek i statków — w Łotewskiej SRR; budowy statków i maszyn elektrycznych — w Estońskiej SRR.

Zapewnić znaczny wzrost produkcji urządzeń dźwigowo-transportowych, maszyn dla mechanizacji robót pracochłonnych, kompletnych urządzeń dla produkcji materiałów budowlanych i urządzeń automatyzowanych dla poszczególnych gałęzi przemysłu lekkiego i spożywczego.

Zwiększyć produkcję nowych maszyn i urządzeń. Rozwinąć produkcję wysokowydajnych maszyn i urządzeń dla wyrobów lasów, przemysłu celulozowego — papierniczego, tartaczno- i obróbki drewna.

Przy konstruowaniu nowych maszyn dążyć do zmniejszenia ich wagi przy udoskonaleniu jakości.

W celu wykonania zadań w zakresie produkcji niezwykle ważnych rodzajów urządzeń w latach 1951-1955: zbudować i oddać do użytku nowe zakłady oraz zakończyć rekonstrukcję czynnych zakładów budowy maszyn energetycznych, urządzeń walcowniczych, rozpocząć budowę nowych fabryk urządzeń walcowniczych, turbin i kotłów;

Rozszerzyć istniejące i oddać do użytku nowe moce produkcyjne do wytwarzania aparaty dla przemysłu naftowego, urządzeń dźwigowo-transportowych oraz kompletne urządzenia dla przemysłu materiałów budowlanych.

Znacznie rozszerzyć istniejące i uruchomić nowe moce produkcyjne do wytwarzania wielkich obrabiarek, maszyn kowalskich i pras oraz precyzyjnych przyrządów mierniczych i przyrządów do automatycznego kierowania procesami technologicznymi.

11. W przemyśle chemicznym zapewnić najwyższe tempo wzrostu produkcji nawozów sztucznych, sody i kauczuku syntetycznego, zwracając szczególną uwagę na wszechstronny rozwój produkcji kauczuku na bazie wykorzystania gazów naftowych.

Zwiększać produkcję mas plastycznych, barwników, surowców dla sztucznego jedwabiu oraz asortymentu innych produktów chemicznych. Rozwinąć produkcję materiałów syntetycznych — produktów zastępczych metali nieżelaznych.

Przewidzieć wzrost zdolności wytwórczej w dziedzinie produkcji amoniaku, kwasu siarkowego, kauczuku syntetycznego, spirytusu syntetycznego, sody, nawozów sztucznych zwłaszcza w postaci granulowanej oraz chemicznych środków walki ze szkodnikami roślin uprawnych.

Zorganizować w Estońskiej SRR produkcję superfosfatu.

Stworzyć rezerwy w budowie fabryk nawozów sztucznych, zapewniając niezbędną rozwój produkcji nawozów sztucznych w latach następnych. W całej pełni wykorzystywać żużli fosfatowe dla nawożenia pól. Na szerszą skalę stosować tlen w procesach technologicznych różnych gałęzi przemysłu, przede wszystkim w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w produkcji gazu z węgla oraz w przemyśle celulozowym i cementowym.

12. Zlikwidować nienadające się do użytku przedsiębiorstwa przemysłu leśnego za wstrząsającymi potrzebami gospodarki narodowej. Zwiększyć produkcję tarczy oraz rozwinąć wyrób elementów dla produkcji i budownictwa. Dokonać na szerszą skalę przesunięcia wyrobów lasów do obfitujących w lasy okręgów, zwłaszcza do okręgów położonych na północy, na Uralu, Syberii Zachodniej i Karelii-Finlandzkiej SRR, zmniejszając wyrob lasów w mało zasobnych rejonach kraju. Zmniejszyć sezonowość wyrobów lasów i w tym celu zbudować w nowych rejonach zmechanizowane przedsiębiorstwa, zapewniając im stałe kadry robotnicze. Urzeczywistnić dalszy rozwój kompleksowej mechanizacji robót przy wyrobie lasów. Usprawnić organizację produkcji i wykorzystanie mechanizmów, zapewniając zwiększoną wydajność pracy przy wyrobie. Zwiększyć w ciągu 5-lecia moc tartaków w nowych rejonach rozwoju wyrobów lasów w przybliżeniu 8-krotnie w porównaniu z poprzednią 5-latką.

Zapewnić wszechstronny rozwój przemysłu papierniczego celulozowego, meblarskiego, formiowego, chemicznego i hydrolicznego. Zwiększyć produkcję mebli co najmniej 3-krotnie.

13. Dla zaspokojenia wzrastających potrzeb gospodarki narodowej przewidzieć wzrost produkcji podstawowych materiałów budowlanych w ciągu 5-lecia przynajmniej dwukrotnie, podnieść jakość i rozszerzyć asortyment materiałów budowlanych, zapewnić wzrost produkcji cegły w przybliżeniu 2,3 raza, lupku — 2,6 raza, polorowanego szkła — 4-krotnie.

W dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego energicznie stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykonanych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, odbijających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okręgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji Środkowej oraz w wielkich okręgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szerszą skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

14. Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwia skózanego, rafinerii cukru, masłarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7

raza, obuwia o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodziń i statków-chłodziń dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcję fabryk przetwarzających tłuszcz zwierzęcy o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbiernego o 60 proc.

Na szerszą skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić zakrojoną na szeroką skalę pracę w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w śródlądowych rezerwuach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Łitewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynnie i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumpcji, ulepszyć opakowanie i pakowanie artykułów spożywczych.

15. Zwiększyć produkcję przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwinąć w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej. Usprawnić prace warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczą rekondicjonalną.

16. Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okręgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłowych.

17. Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać zdecydowanie standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18. W celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zasobów kopalni pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla kokującego, surowca aluminiowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

19. Zapewnić w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego energicznie stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykonanych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, odbijających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okręgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji Środkowej oraz w wielkich okręgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szerszą skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

20. Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwia skózanego, rafinerii cukru, masłarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7

raza, obuwia o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodziń i statków-chłodziń dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcję fabryk przetwarzających tłuszcz zwierzęcy o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbiernego o 60 proc.

Na szerszą skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić zakrojoną na szeroką skalę pracę w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w śródlądowych rezerwuach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Łitewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynnie i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumpcji, ulepszyć opakowanie i pakowanie artykułów spożywczych.

15. Zwiększyć produkcję przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwinąć w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej. Usprawnić prace warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczą rekondicjonalną.

16. Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okręgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłowych.

17. Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać zdecydowanie standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18. W celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zasobów kopalni pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla kokującego, surowca aluminiowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

19. Zapewnić w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego energicznie stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykonanych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, odbijających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okręgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji Środkowej oraz w wielkich okręgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szerszą skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

20. Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwia skózanego, rafinerii cukru, masłarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7

raza, obuwia o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodziń i statków-chłodziń dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcję fabryk przetwarzających tłuszcz zwierzęcy o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbiernego o 60 proc.

Na szerszą skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić zakrojoną na szeroką skalę pracę w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w śródlądowych rezerwuach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Łitewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynnie i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumpcji, ulepszyć opakowanie i pakowanie artykułów spożywczych.

15. Zwiększyć produkcję przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwinąć w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej. Usprawnić prace warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczą rekondicjonalną.

16. Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okręgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłowych.

17. Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać zdecydowanie standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18. W celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zasobów kopalni pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla kokującego, surowca aluminiowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

19. Zapewnić w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego energicznie stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykonanych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, odbijających jego koszty oraz podnoszących zalety architektoniczno-budowlane i eksploatacyjne gmachów i budowli. Ustalić wyższe niż dla całego Związku Radzieckiego tempo wzrostu produkcji materiałów budowlanych na Uralu, Syberii, w okręgach nadwołżańskich, na Dalekim Wschodzie i w Azji Środkowej oraz w wielkich okręgach przemysłowych, gdzie prowadzone jest na szerszą skalę budownictwo. Zwiększyć zdolność wytwórczą przemysłu cementowego 2,1 raza.

20. Zapewnić wysokie tempo wzrostu produkcji artykułów masowego spożycia. Zwiększyć produkcję przemysłu lekkiego i spożywczego co najmniej o 70 proc.

Odpowiednio do zwiększenia zasobów surowców rolniczych zbudować wielką ilość przedsiębiorstw przemysłu lekkiego i spożywczego, zwłaszcza kombinatów bawełnianych, fabryk sztucznego włókna, jedwabiu, konfekcji, robót dziewiarskich i obuwia skózanego, rafinerii cukru, masłarni, suszarni warzyw, fabryk cukierniczych, wytwórni herbaty, fabryk konserw, browarów, fabryk wina, fabryk przetworów mięsnych i rybnych, olejarni i serowni.

Zwiększyć do końca 1955 roku w porównaniu z rokiem 1950 zdolność wytwórczą w dziedzinie produkcji tkanin bawełnianych w przybliżeniu o 32 proc., włókna sztucznego — 4,7

raza, obuwia o 34 proc., zdolność wytwórczą w dziedzinie cukru kryształowego o 25 proc., cukru rafinowanego o 70 proc., herbaty o 80 proc., zdolność wytwórczą fabryk przetwarzających nasiona oleiste — 2,5 raza, suszarni warzyw — 3,5 raza, fabryk konserw rybnych, warzywnych i owocowych o 40 proc., zwiększyć pojemność chłodziń i statków-chłodziń dla zamrażania ryb o 70 proc., produkcję kombinatów mięsnych o 40 proc., produkcję fabryk przetwarzających tłuszcz zwierzęcy o 35 proc., serowni — dwukrotnie, fabryk konserw mlecznych — 2,6 raza, mleka w proszku dwukrotnie, mleka niezbiernego o 60 proc.

Na szerszą skalę stosować automatyzację i mechanizację procesów produkcji w dziedzinie wytwarzania artykułów spożywczych i towarów przemysłowych. Przeprowadzić zakrojoną na szeroką skalę pracę w dziedzinie hodowli ryb w celu zwiększenia zapasów ryb, zwłaszcza w śródlądowych rezerwuach wodnych.

Zwiększyć w ciągu 5-lecia połów ryb w Łitewskiej SRR w przybliżeniu 3,9 raza, w Łotewskiej SRR o 80 proc., w Estońskiej SRR o 35 proc. Rozbudować w tych republikach czynnie i zbudować nowe fabryki przetworów rybnych.

Zapewnić dalsze polepszenie jakości i asortymentu artykułów spożywczych i towarów przemysłowych masowej konsumpcji, ulepszyć opakowanie i pakowanie artykułów spożywczych.

15. Zwiększyć produkcję przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w ciągu 5-lecia w przybliżeniu o 60 proc., przede wszystkim zaś produkcję towarów użytku powszechnego artykułów gospodarstwa domowego, miejscowych materiałów budowlanych oraz znacznie podnieść jakość produkcji. Rozwinąć w republikach związkowych własne bazy surowcowe dla przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej. Usprawnić prace warsztatów przemysłu miejscowego i spółdzielczego rekondicjonalnej w zakresie obsługi potrzeb bytowych ludności. Zwiększyć rolę rad terenowych w kierowaniu przemysłem miejscowym i spółdzielczą rekondicjonalną.

16. Zapewnić dalszy rozwój przemysłu budowlanego na bazie umocnienia i rozszerzenia istniejących organizacji budowlanych oraz stworzyć nowe organizacje budowlane w okręgach wielkiego budownictwa. Umocnić organizacje budowlane Ministerstwa Budowy Przedsiębiorstw Przemysłowych.

17. Zapewnić we wszystkich gałęziach przemysłu dalsze poważne podniesienie jakości produkcji. Rozszerzyć i polepszać asortyment oraz zwiększać produkcję deficytowych rodzajów i gatunków towarów zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej. Wprowadzać zdecydowanie standardy państwowe odpowiadające nowoczesnym wymogom.

18. W celu zaspokojenia wzrastającego zapotrzebowania gospodarki narodowej na surowce i paliwo zapewnić dalszy rozwój prac w dziedzinie poszukiwania bogactw naturalnych, ujawniania zasobów kopalni pożytecznych, a przede wszystkim metali nieżelaznych i rzadkich, węgla kokującego, surowca aluminiowego, ropy naftowej, bogatych złóż rudy i innych rodzajów surowców przemysłowych.

19. Zapewnić w dziedzinie budownictwa mieszkaniowego i przemysłowego energicznie stosować nowe materiały ścianowe zwiększając produkcję wielkich bloków z betonu żużlowego i z betonu. Znacznie zwiększyć produkcję nowych wysokogatunkowych materiałów budowlanych dla prac wykonanych i licowania oraz detali i konstrukcji pochodzenia fabrycznego z ceramiki, gipsu, betonu i żelbetonu, przyczyniających się do dalszej industrializacji budownictwa, odbijających jego koszty oraz podnoszących zalety architek

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP (b) w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

(Ciąg dalszy ze str. 2)

4. Zwiększyć w ciągu pięciu lat produkcję hodowlaną: mięsa — o 80—90 proc., mleka — o 45—50 proc., wełny — w przybliżeniu 2,5 raza, w tym cienkiej wełny — 4,5 raza, jaj (w kolchozach i sowchozach) 6—7 raza.

Zwiększyć pogłowia bydła w całej gospodarce rolniej o 18—20 proc., w tym kolchozach pogłowia bydła — o 36—40 proc., krów zaś w przybliżeniu dwukrotnie, owiec w całej gospodarce rolniej — o 60—62 proc., w tym w kolchozach — o 75—80 proc., trzody chlewnej w gospodarce rolniej o 45—50 proc., w tym w kolchozach o 85—90 proc., ilość drobiu w kolchozach — 3,5 raza, koni w gospodarce rolniej — o 10—12 proc., w tym w kolchozach — o 14—16 proc.

Zapewnić dalszy rozwój w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR, doli o wysokiej produktywności, paszeczki hodowli krów mlecznych i doli chlewnej.

Doprowadzić udój mleka na jedną owcę w kolchozach rejonów refy nieczarnoziemnej do 1800—2000 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych do 1700—2000 kg, w rejonach południowych i rejonach nadwołżańskich do 1600—1900 kg, w rejonach Fergan, Uralu i północno-wschodniego Kazachstanu — do 1500—1700 kg, w rejonach Azji Środkowej — do 700—900 kg, na Zakaukaziu do 600—1100 kg.

Podnieść strzyżenie wełny w kolchozach rejonów południowych i Kaukazu północnego z jednej owcy cienkonośnej do 5,2—5,8 kg, z jednej owcy cienkonośnej do 4,2—4,8 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych jednej owcy cienkonośnej do 4,2—5,0 kg, a z jednej owcy półcienkonośnej do 4,0—4,2 kg, w rejonach nadwołżańskich z jednej owcy cienkonośnej do 5—5,4 kg, a z jednej owcy półcienkonośnej do 3,9—4,5 kg, w rejonach Fergan z jednej owcy cienkonośnej do 4,3—4,9 kg, a z jednej owcy półcienkonośnej do 3,8—4,2 kg.

5. Zabezpieczyć wprowadzenie do produkcji nowych bardziej wydajnych odmian pszenicy, pszenicy i pszenki, a także odmian buraki cukrowego o większej zawartości cukru, odmian słonecznika o wysokiej wartości oleju, jak również stworzenie nowych odmian roślin uprawnych do uprawy na gruntach nawadnianych. Ulepszyć hodowlę roślin w kolchozach i sowchozach.

6. Zabezpieczyć dalsze rozszerzenie robót nad zakładaniem leśnych pasów ochronnych w rejonach stepowych i leśno-stepowych, przeprowadzenie agrolenicznych prac melioracyjnych dla zwalczania erozji gleb, jak również dla zalesienia piaszczystych terenów, sadzenia lasów o znaczeniu gospodarczym, zakładanie pasów zieleni wokół miast i osiedli przemysłowych, brzegów rzek, kanałów i zbiorników wodnych.

Założyć w ciągu pięciu lat co najmniej 2,5 miliona ha leśnych pasów chronnych w kolchozach i sowchozach oraz zasiać i zasadzić ok. 2,5 mln ha lasów państwowych.

7. Zabezpieczyć wysoką produktywność wykorzystania wszystkich wadliwych i osuszonych gruntów, realizować powszechne przejście do nowego systemu nawadniania z zastosowaniem tymczasowych kanałów wadliwych zamiast stałych. Uważać za prace podlegające wykonaniu w pierwszej kolejności budowę stromów urządzeń zraszających i wadliwych na bazie wykorzystania elektroenergii Kujbyszewskiej elektrowni wodnej i w strefie Kanału głównego Wólga—Don im. W. I. Lenina; przystąpić do budowy systemów urządzeń zraszających i nawadniających w strefie Stalingradzkiej elektrowni wodnej oraz Kanału głównego Turkiemńskiego, Południowo-Ukraińskiego i Północno-Krymskiego.

Przeprowadzić prace przygotowawcze do budowy systemów irygacyjnych dla zraszania i nawadniania stepu Kulundzkiego. Kontynuować prace nad budową systemów irygacyjnych w centralnych obwodach czarnoziemnych, na niżynie Kujbyszewskiej, w dorzeczu rzek Daria, Zerawszanu i Kaszka—Dara, w rejonach Fergany Centralnej, strefy Kubanisko—Jezoryjskiej, strefy Tokojkiego zbiornika wodnego i wielkiego Kanału Czujskiego. Zwiększyć w ciągu pięciu lat obszar nawadnianych gruntów o 30—35 proc., zbudować w kolchozach i sowchozach 30—35 tysięcy stawów i zbiorników wodnych oraz zabezpieczyć ze strony gospodarczej ich wyzyskanie. Przeprowadzić prace nad uszaniem bagien w Białoruskiej SRR, Ukrainiejskiej SRR (w pierwszej kolejności w rejonach Niziny Połeskiej), Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR, w północno-wschodnich i centralnych rejonach FSRR, na Nizinie Barabińskiej i w innych rejonach. W ciągu lat 1951—1955 zwiększyć obszar osuszonych terenów o 40—45 proc.

8. Dla podniesienia mleczności bydła w kolchozach i sowchozach uważać za sprawę szczególnie ważną dalsze wprowadzanie bardziej intensywnego systemu gospodarki hodowlanej (borowego systemu chowu bydła),

uwzględniając właściwości poszczególnych rejonów.

Dla dalszego rozwoju hodowli owiec urządzić odpowiednio wyposażone pastwiska w rejonach nawadnianych przez Kanał Żeglowny Wólga—Don im. W. I. Lenina, na Nizinie Przymorskiej, w stepie Nogajskim i w rejonach Kanału Turkiemńskiego, dokonując nawodnienia pastwisk w miarę uruchamiania urządzeń nawadniających w ten sposób, aby w rejonach tych powstały dobrze urządzone pastwiska dla wielkich i największych stad owiec.

W rejonach Azji Środkowej i Kazachstanu zabezpieczyć stworzenie terenów łąk i pastwisk o wysokiej urodzajności, w drodze zastosowania irygacji lokalnej i wykorzystania studiów artystycznych w ten sposób, aby stopniowo zmniejszyć przegony bydła na dalekie odległości.

9. Zakończyć mechanizację podstawowych robót polnych w kolchozach, rozwinąć szeroko mechanizację robót, pracochłonnych w dziedzinie hodowli, uprawy jarzyn, ogrodnictwa, robót związanych z transportem załadunkiem i wyładunkiem produktów rolnych, z nawadnianiem, z osuszaniem bagnistych obszarów i z oddaniem do uprawy nowych gruntów.

W roku 1955 doprowadzić poziom mechanizacji: orki oraz zasiewów i upraw zbożowych, przemysłowych i pastewnych do 90—95 proc., sprzętu upraw zbożowych i słonecznika za pomocą kombajnów do 80—90 proc., sprzętu buraka cukrowego do 90—95 proc., sprzętu bawełny — surowca za pomocą przeznaczonych do tego maszyn o 60—70 proc., zasiewu i sprzętu lnu długowłóknistego do 80—90 proc., sadzenia, międzyrzędowego okopywania i zbioru ziemniaków do 55—60 proc., siano kosy i silosowania do 70—80 proc.

Zabezpieczyć usprawnienie pracy stacji maszynowo-tractorowych, rozszerzyć ich działalność w dziedzinie mechanizacji robót pracochłonnych we wszystkich dziedzinach produkcji kolchozowej i zwiększyć odpowiedzialność MTS za wykonanie planów podniesienia urodzajności upraw rolnych i produktywności hodowli.

Zwiększyć do końca Pięciolatki moc taboru tractorowego MTS w przybliżeniu o 50 proc., zwłaszcza specjalnych traktorów zaopatrzonych w narzędzia do międzyrzędowej uprawy roślin. Zapewnić w ciągu pięciu lat podniesienie dziennej efektywnej pracy traktorów o 50—60 proc. Zakończyć wprowadzenie do użytku bardziej oszczędnych traktorów z silnikami Diesla.

Rozszerzyć sieć stacji maszynowo-tractorowych w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR, Estońskiej SRR i zrealizować zaopatrzenie ich w traktory i maszyny rolnicze.

Uważać za jedno z najważniejszych zadań wprowadzenie do użytku traktorów elektrycznych i maszyn rolniczych o napędzie elektrycznym, zwłaszcza w rejonach wielkich elektrowni wodnych.

10. Zabezpieczyć skierowanie inwestycji kapitałowych kolchozów przede wszystkim na rozwój gospodarki społecznej — na budowę pomieszczeń gospodarskich, pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, kanałów irygacyjnych i osuszających, zbiorników wodnych, trzebieżenie zarośli, zakładanie leśnych pasów ochronnych, budowę elektrowni kolchozowych i innych urządzeń, niezbędnych do pomysłowego rozwoju społecznej gospodarki kolchozów oraz do zwiększenia dochodów kolchozów i kolchoźników.

11. W dziedzinie budownictwa socjalistycznego uważać za najważniejsze zadanie zwiększenia towarowości, przede wszystkim pszenicy, wełny cienkiej i półcienkiej, mięsa, jak również dostarczenie hodowli kolchozowej rasowych reproduktorów.

W celu stworzenia trwałej bazy paszowej i całkowitego zaopatrzenia socjalistycznego pogłowia zwierząt gospodarskich w pasze objętościowe i treściwe, rozszerzyć zasiewy roślin pastewnych w sowchozach o 45—55 proc., za pewnić w sowchozach znaczne podniesienie urodzajności wszystkich upraw rolnych. Zwiększyć w sowchozach pogłowia bydła o 35—40 proc., w tym krów o 70—75 proc., owiec o 75—80 proc. i trzody chlewnej — o 40—45 proc.

W 1955 roku doprowadzić udój mleka w sowchozach na jedną krówkę do następujących rozmiarów: w rejonach strefy nieczarnoziemnej — 3500—3900 kg, w centralnych obwodach czarnoziemnych — 3000—3400 kg, na południu i na Kaukazie północnym — 2800—3200 kg, w Syberii i w północnych obwodach Kazachstanu — 2400—2900 kg, w sowchozach prowadzących hodowlę bydła rasowego nad Wólga, w Azji Środkowej, na Zakaukaziu i w południowych obwodach Kazachstanu — 2100 do 2600 kg.

Doprowadzić przeciętną strzyżkę wełny z jednej owcy cienkonośnej w sowchozach rejonów południowych i Kaukazu północnego do 5,5—6,5 kg w Syberii, Kazachstanie, Azji Środkowej i na Zakaukaziu do 4,3—5,0 kg.

Zakończyć zasadniczo w sowchozach kompleksową mechanizację wszystkich najbardziej pracochłonnych robót w uprawie roli, w hodowli, w zbieraniu i przygotowywaniu pasz, przeprowadzić w sowchozach na szeroką skalę budowę

domów mieszkalnych, budynków przeznaczonych na cele kulturalno-bytowe oraz produkcyjne.

12. W celu zabezpieczenia zamierzonego wzrostu produkcji rolniej ustalić

III. W dziedzinie obrotu towarów, transportu i łączności

1. Na podstawie wzrostu produkcji przemysłowej i rolniej zwiększyć w ciągu pięciu lat detaliczny obrót towarów handlu państwowego i spółdzielczego w przybliżeniu o 70 proc.

Zwiększyć w 1955 r. w porównaniu z rokiem 1950 sprzedaż najważniejszych towarów dla ludności w przybliżeniu w następujących rozmiarach: produktów mięsnych — o 90 proc., produktów rybnych — o 70 proc., suszonych zwierzęcych — o 70 proc., sera — dwukrotnie, suszonych roślinnych — dwukrotnie, konserw jarzynowych, owocowych i mlecznych — 2,5—3,0 raza, cukru — dwukrotnie, herbaty — dwukrotnie, wina gronowego — dwukrotnie, piwa — o 80 proc., odzieży — o 80 proc., tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych — o 70 proc., obuwia — o 80 proc., pończoch i skarpetek — dwukrotnie, wyrobów trykotажowych — 2,2 raza, mebli — trzykrotnie, naczyń metalowych — 2,5 raza, rowerów — 3,5 raza, maszyn do szycia 2,4 raza, radioodbiorników i odbiorników telewizyjnych — dwukrotnie, zegarków — 2,2 raza, lodówek, maszyn do prania, odkurzaczy — kilkakrotnie.

Rozszerzyć w ciągu pięciu lat sieć stołówek, restauracji, herbaciarni i zwiększyć produkcję zakładów żywienia zbiorowego w przybliżeniu o 80 proc., ulepszać znacznie asortyment.

Zwiększyć ilość wyspecjalizowanych sklepów dla sprzedaży towarów spożywczych, odzieży, obuwia, tkanin, mebli, naczyń, artykułów gospodarstwa domowego, przedmiotów przerażonych do zaspokajania potrzeb kulturalnych oraz materiałów budowlanych, znacznie zwiększyć budownictwo chłodni i magazynów w przemyśle i w sieci handlowej. Kontynuować zaopatrzenie składów żywnościowych, stołówek, restauracji i magazynów w instalacje chłodnicze i najnowsze urządzenia.

2. Preliminarzowo wzrost obrotu towarowego w transporcie kolejowym w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 o 35—40 proc., transportu rzeczowego o 75—80 proc., transportu morskiego o 55—60 proc., transportu samochodowego o 80—85 proc., transportu lotniczego co najmniej dwukrotnie, transportu rurociągowego w przybliżeniu pięciokrotnie.

3. Uważać za najważniejsze zadanie w dziedzinie transportu kolejowego zwiększenie zdolności przepustowej kolei. W związku z tym:

a) Oddać do użytku w przybliżeniu o 60 proc. więcej w porównaniu z ubiegłą Pięciolatką równoległych torów i 4 razy więcej elektryfikowanych linii kolejowych. Zwiększyć długość torów na stacjach w przybliżeniu do 46 proc. długości całej eksploatowanej sieci kolejowej;

b) Zbudować i oddać do stałego użytku w przybliżeniu 2,5 raza więcej nowych linii kolejowych niż w latach 1946—1950. Zakończyć budowę magistrali południowo-syberyjskiej na odcinkach od Abakana do Akmolnińska. Zakończyć budowę linii kolejowej Czardżu—Kungrad i przystąpić do budowy linii Kungrad — Makat. Rozwinąć budowę linii kolejowych: Krasnojarsk — Jenisejsk, Guriew — Astrachań, Agryz — Pronino — Surgut. Przeprowadzić konieczne prace w dziedzinie rekonstrukcji linii kolejowej w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR;

c) Zwiększyć pod koniec Pięciolatki w porównaniu z rokiem 1950 długość wszystkich odcinków wyposażonych w sprzęt do automatycznego blokowania w przybliżeniu o 80 proc. oraz wypożyczeń w hamulce samoczynne nie mniej niż 2,5 raza oraz zwiększyć ilość zwrotnic poruszanych przy pomocy elektryczności i scentralizowanych w przybliżeniu 2,3 raza. Znacznie zwiększyć zastosowanie centralizacji dyspozytorskiej. Zabezpieczyć dalszą mechanizację urządzeń stacji rozrządowych. Kontynuować prace nad zastosowaniem łączności radiowej do prac manewrowych;

d) Poleszyć stan torów kolejnictwa. Dostarczyć transportowi kolejowemu w ciągu Pięciolatki w przybliżeniu o 85 proc. więcej nowych szyn niż w latach 1946—1950;

e) Całkowicie zaspokoić zapotrzebowanie transportu kolejowego na dalekobieżne parowozy, lokomotywy elektryczne i spalinowe oraz na wagony towarowe, wagony — chłodnie i wagony pasażerskie. Zakończyć w zasadzie przestawianie na sprzęt automatyczny taboru wagonowy, będących w eksploatacji i przystąpić do wyposażenia taboru w łożyska cylindryczne. Przystąpić do produkcji nowych, potężnych parowozów, lokomotyw elektrycznych i spalinowych, w tej liczbie lokomotyw z generatorami gazowymi.

na okres pięciu lat wysokość inwestycji państwowych w gospodarce rolniej na sumę w przybliżeniu 2,1 raza większą, przy czym na irygację i meliorację przeznaczyć mniej więcej cztery razy tyle, co w czwartej Pięciolacie.

Poleszyć stopień wykorzystania taboru. Skrócić w r. 1955 czas obrotu wagonów nie mniej niż o 18 proc. w porównaniu z r. 1950 i zwiększyć przeciętny przebieg parowozów na dobę nie mniej niż o 12 proc. Znacznie poleszyć wykorzystanie ładowności wagonów i zwiększyć wagę pociągów towarowych.

Zabezpieczyć usprawnienie organizacji pracy pracowników służby ruchu, w szczególności brygad parowozowych.

4. Zwiększyć w przybliżeniu dwa razy zdolność przepustową portów rzecznych. Zakończyć pierwszy etap prac przy budowie i rekonstrukcji portów w Stalingradzie, Saratowie, Kujbyszewie, Ulianowsku, Kazaniu, Gorkim, Jarostawiu, Mołotowie, Omsku, Nowosybirsku, Chabarowsku, Osietriowie, Kotlasie i Pieczorze. Wyposażyć główne porty w urządzenia zapewniające wysoki stopień mechanizacji. Rozszerzyć budowę zmechanizowanych cum dla statków w nadbrzeżnych zakładach przemysłowych.

Zakończyć prace nad rekonstrukcją Wólżansko — Bałtyckiego Szlaku Wodnego. Zwiększyć głębokość żeglowną na rzece Kamie i stworzyć jednolity system transportowy o dużej głębokości w europejskiej części ZSRR.

Usprawnić żeglugę i zwiększyć przewozy pasażerów i ładunków w basenach rzeki Niemen i Daugawa. Przewidzieć budowę mostu przez Niemna w Kaunas i przez rzekę Daugawę w Rydze.

Zrekonstruować istniejące i budować nowe stocznie i doki remontowe dla floty rzecznej. Zapewnić budowę pasażerskiej i towarowej floty rzecznej, odpowiadającej warunkom żeglugi na wielkich zbiornikach wodnych, zwiększyć rolę transportu rzeczowego w przewozach ładunków w rejonie Syberii i dalekiej północy. Zapewnić rozwój przewozów na małych rzekach dla lokalnych potrzeb.

5. Zwiększyć w dużym stopniu tonaż morskiej floty handlowej, rozszerzyć bazę krajowego budownictwa statków morskich przez budowę nowych i rozbudowę istniejących stoczni oraz doków remontowych. Przeprowadzić prace nad rozbudową i rekonstrukcją portów morskich w Leningradzie, Odesie, Zdanowie, Noworosyjsku, Machacz — Kale, Murmań-

sku, Marian Marze i portów na Dalekim Wschodzie. Zapewnić dalszy rozwój transportu morskiego w Litewskiej SRR, Łotewskiej SRR i Estońskiej SRR, przeprowadzić rozbudowę portów w Rydze i Kłajpedzie.

Zapewnić zwiększenie zdolności przepustowej portów morskich i zwiększyć moc morskich doków remontowych mniej więcej dwukrotnie. Zwiększyć zdolność przepustową portów rybackich.

Zwiększyć przewozy ładunków po północnym szlaku morskim. Uzupełnić flotę morską nowymi łamaczami lodów.

Podnieść jakość pracy floty rzecznej, morskiej i rybackiej, zmniejszyć okres dostaw ładunków dla konsumentów, poleszyć pracę portów, skrócić postoje statków.

6. Zbudować i zrekonstruować szosy samochodowe mniej więcej o długości 50 proc. większej niż w latach 1946—1950, w szczególności w rejonach południowych, na Zakaukaziu oraz w republikach nadbałtyckich.

Zwiększyć udział transportu samochodowego dla publicznego użytku w przewozach ładunków i pasażerów. Doprowadzić do końca powiększenie taboru samochodowego poszczególnych resortów. Poleszyć stopień wykorzystania samochodów i obniżyć znacznie koszty własne przewozów. Rozszerzyć sieć zakładów remontu samochodów i stacji technicznej obsługi samochodowej. Zwiększyć w ciągu Pięciolatki długość stałe funkcjonujących autobusowych linii między miastami o 70 proc.

7. Zwiększyć znacznie ilość transportowych samolotów lotnictwa cywilnego oraz sieć linii powietrznych i portów lotniczych, wyposażonych w urządzenia umożliwiające prace w ciągu całej doby.

8. Zabezpieczyć dalszy rozwój środków łączności, zwiększyć nie mniej niż dwa razy w ciągu Pięciolatki długość międzynarodowych kabli telefonicznych — telegraficznych. Zwiększyć znacznie moc rozgłośni radiowych. Rozwinąć prace nad zastosowaniem w radiofonii fal ultra — krótkich i łączności przekątnikowej. Podnieść moc miejskich stacji telefonicznych w ciągu Pięciolatki o 30—35 proc.

Usprawnić pracę poczty na odcinku dostarczania ludności prasy i przez sylek pocztowych i zapewnić przewozy poczty na szosach, łączących poszczególne rejonu i w zasadzie transportem samochodowym.

9. Odpowiednio do planu dalszego rozwoju transportu i łączności, zwiększyć państwowe nakłady inwestycyjne w transporcie i łączności w latach 1951—1955 mniej więcej o 63 proc. w porównaniu z latami 1946—1950.

IV. W dziedzinie dalszego wzrostu dobrobytu materialnego, lecznictwa i poziomu kulturalnego narodu

1. Na bazie nieustannego rozwoju produkcji socjalistycznej i podniesienia wydajności pracy społecznej zwiększyć dochód narodowy ZSRR w ciągu Pięciolatki co najmniej o 60 proc. i w związku z tym zapewnić dalszy wzrost dochodów robotników i urzędników oraz dochodów chłopów.

Odpowiednio do wzrostu produkcji i wydajności pracy oraz zadań w dziedzinie budownictwa kulturalnego przewidzieć zwiększenie liczebności robotników i urzędników, zatrudnionych w gospodarce narodowej w r. 1955, — ostatnim roku Pięciolatki, w przybliżeniu o 15 proc. w porównaniu z r. 1950.

2. Nieustannie przeprowadzać również w przyszłości obniżanie cen w handlu detalicznym na artykuły masowego spożycia, mając na uwadze, że obniżanie cen jest najważniejszym środkiem systematycznego podnoszenia realnej wartości płac robotników, urzędników i podnoszenia dochodów chłopów. Podnieść realną wartość płac robotników i urzędników z uwzględnieniem obniżenia cen detalicznych co najmniej o 35 proc.

Określić wzrost funduszy państwowych przeznaczonych na ubezpieczenie społeczne robotników i urzędników w okresie Pięciolatki w przybliżeniu o 30 proc. w porównaniu z r. 1950.

Na bazie zwiększenia wydajności pracy kolchoźników, wzrostu produkcji kolchozowej, zwiększenia produkcji rolniczej i hodowlanej, zwiększyć dochody kolchoźników w pieniądzu i produktach (w przeliczeniu pieniężnym) co najmniej o 40 proc.

3. W celu dalszego poleszenia warunków mieszkaniowych robotników i urzędników rozwinąć ze wszelkim miar budownictwo mieszkaniowe. Przewidzieć w Planie Pięcioletnim szeroki program państwowego budownictwa mieszkaniowego, zwiększając inwestycje na ten cel mniej więcej dwa razy w porównaniu z poprzednią Pięciolatką. W miastach i osiedlach robotniczych oddać do u-

Zwiększyć w r. 1955 co najmniej 2,5 raza w porównaniu z r. 1950 produkcję lekarstw, urządzeń i instrumentów leczniczych, zwracając szczególną uwagę na rozwinięcie produkcji najnowszych leków i innych skutecznych środków leczniczo-profilaktycznych oraz nowoczesnych urządzeń diagnostycznych i leczniczych.

Zapewnić dalszy rozwój kultury fizycznej i sportu.

5. Zakończyć do końca Pięciolatki przejście z systemu nauczania 7-letniego do powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletka) w stolicach republik, w miastach wydzielonych, w miastach obwodowych, krajowych i w wielkich ośrodkach przemysłowych. Przygotować warunki dla pełnej realizacji w następnej Pięciolacie powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletka) w pozostałych miastach i ośrodkach wiejskich.

W celu dostarczenia wzrastającej sieci szkół niezbędnej ilości nauczycieli — zwiększyć o 15 proc. przyjęcie do instytucji pedagogicznych w latach 1951—1955 w porównaniu z latami 1946—50; przewidzieć zwiększenie przyjęcia do instytucji pedagogicznych Litewskiej SRR 2,3 raza, Łotewskiej SRR o 50 proc. i w Estońskiej SRR o 60 proc.

Zwiększyć budownictwo szkół miejskich i wiejskich w przybliżeniu o 70 proc. w porównaniu z poprzednią Pięciolatką.

W celu dalszego podwyższenia socjalistycznego wychowawczego znaczenia szkoły ogólnokształcącej i zapewnienia uczniom, kończącym szkołę średnią, warunków swobodnego wyboru zawodu przystąpić do wprowadzenia nauczania politechnicznego w szkole średniej i podjąć kroki, niezbędne do przejścia do powszechnego nauczania politechnicznego.

6. Odpowiednio do zadań dalszego rozwoju gospodarki narodowej i budownictwa kulturalnego zwiększyć w ciągu pięciu lat liczbę specjalistów wszystkich rodzajów, kończących wyższe i średnie specjalne zakłady naukowe w przybliżeniu o 30—35 proc.

Zwiększyć liczbę specjalistów, kończących wyższe zakłady naukowe, dla najważniejszych gałęzi przemysłu, budownictwa i rolnictwa w r. 1955 w porównaniu z r. 1950 w przybliżeniu dwukrotnie.

Rozszerzyć w ciągu 5 lat przygotowanie kadr naukowych i naukowo-pedagogicznych przez aspiranturę w wyższych zakładach naukowych i w instytucjach naukowo-badawczych w przybliżeniu dwukrotnie w porównaniu z poprzednią Pięciolatką.

Poleszyć pracę instytucji naukowo-badawczych i pracę naukową wyższych zakładów naukowych, wykorzystywać w większym stopniu siły naukowe w celu rozwiązania ważniejszych zagadnień rozwoju gospodarki narodowej, upowszechniania produkcji doświadczeń, zapewniając szerokie stosowanie w praktyce wynalazków naukowych. Poleszać wszechstronnie uczonych przy opracowywaniu problemów teoretycznych we wszystkich dziedzinach wiedzy i utrwalając więź nauki z produkcją.

Biorąc pod uwagę wzrastające dążenie dorosłej ludności do podniesienia poziomu swego wykształcenia, zapewnić dalszy rozwój korespondencyjnych i wieczorowych wyższych i średnich specjalnych zakładów naukowych, jak również szkół ogólnokształcących dla nauczania pracujących obywateli, bez odrywania ich od produkcji.

7. W celu zaspokojenia wzrastających potrzeb gospodarki narodowej w dziedzinie wykwalifikowanych kadr, w szczególności w związku z dalszym wprowadzaniem do produkcji produkcyjnej techniki, poleszyć jakość przygotowania młodych, wykwalifikowanych robotników w systemie państwowych rezerw pracowników i zapewnić przygotowanie i podniesienie kwalifikacji robotników drogą nauczania indywidualnego i zespolonego w brygadach oraz poprzez system kursów i szkół organizowanych przy przedsiębiorstwach.

8. Zrealizować Rozszerzyć sieć kin, zwiększając ilość urządzeń kinowych w ciągu Pięciolatki w przybliżeniu o 25 proc. oraz zwiększyć produkcję filmów.

Rozszerzyć w r. 1955 w porównaniu z rokiem 1950 sieć masowych bibliotek co najmniej o 30 proc. oraz klubów o 15 proc., udoskonalając ich pracę w dziedzinie obsługi ludności.

(Ciąg dalszy na str. 4)

Projekt dyrektyw XIX Zjazdu WKP(b) w sprawie Piątego Pięcioletniego Planu Rozwoju ZSRR na lata 1951-1955

(Dokończenie ze str. 3)
Dla zapewnienia znacznego wzrostu nakładu literatury pięknej i naukowej, podręczników, czasopism i dzienników, rozwinąć przemysł poligraficzny i polepszyć jakość prasy oraz szaty graficznej książek.

Piąty 5-letni Plan oznacza nowy potężny rozwój gospodarki narodowej ZSRR i zapewni dalszy znaczny wzrost dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego narodu.
Wykonanie Piątego Planu 5-letniego będzie wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju do socjalizmu do komunizmu.

Dla wykonania zadań Piątego Planu 5-letniego konieczne jest:

- a) Zmobilizować źródła wewnętrzne - gospodarce dla dalszego wzrostu akumulacji socjalistycznej, walczyć o ścisłe przestrzeganie dyscypliny państwowej i o wykonywanie przez każde przedsiębiorstwo planu produkcji w ustalonym dla tego przedsiębiorstwa asortymencie. Aby zapewnić wykonanie zadań 5-letniego planu w dziedzinie rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących, niezbędne jest globalne zwiększenie państwowego budownictwa inwestycyjnego w latach 1951-1955 w przybliżeniu o 90 proc., a zwiększenie kredytów wyasygnowanych przez państwo na to budownictwo w przybliżeniu tylko o 60 proc. w porównaniu z czwartą 5-latką, z tym aby brakujące 30 proc. pokryte zostały przez odpowiednią obniżkę kosztów własnych budownictwa drogą podniesienia wydajności pracy, obniżenia wydatków handlowo-administracyjnych, obniżki cen materiałów budowlanych i urządzeń;
- b) Drogą wprowadzenia do wszystkich gałęzi gospodarki narodowej produkującej techniki, usprawnienia organizacji pracy i podniesienia kulturalno - technicznego poziomu ludzi pracy - podnieść wydajność pracy w ciągu 5-lecia w przemyśle w przybliżeniu o 50 proc., w budownictwie - o 55 proc., w gospodarce rolnej - o 40 proc. Zakończyć w zasadzie w ciągu piątej 5-latki mechanizację robót ciężkich i pracochłonnych w przemyśle i w budownictwie.
- c) Obniżyć w ciągu 5-lecia koszty własne produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 25 proc. i koszty ro-

9. Stosownie do przewidywanego rozwoju ochrony zdrowia, oświaty i instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych, zwiększyć rozmiar inwestycji na te cele w ciągu pięcioletnia mniej więcej o 50 proc. w porównaniu z poprzednią Pięcioletnią.

bót budowlanych co najmniej o 20 proc. Skrócić terminy budowy i zapewnić podniesienie jakości robót budowlanych. Obniżyć koszty własne robót traktorowych ośrodków maszynowo - traktorowych i pracy traktorów w przybliżeniu o 25 proc., transportów kolejowych o 15 proc. i kosztów obrotów handlu detalicznego o 23 proc. Zmniejszyć w znacznym stopniu wydatki handlowo - administracyjne organizacji zbytu w przemyśle oraz wydatki związane ze skupem i zbytem artykułów rolnych.

d) Podnieść na wyższy poziom masowy ruch wynalazców i racjonalizatorów wśród inżynierów, techników, robotników i kolchoźników w celu dalszego technicznego udoskonalenia i rozszerzenia produkcji, w celu wszechstronnej mechanizacji oraz ułatwienia pracy i dalszej poprawy zdrowotnych warunków pracy. Popęcić praktykę organizacji gospodarczych, które nie doceniają zadań wprowadzania nowej techniki i mechanizacji pracy i które dopuszczają do nieprawidłowego wykorzystywania siły roboczej.

e) Przeprowadzać nieugięcie na wszystkich zarówno wielkich jak i małych odcinkach budownictwa gospodarczego reżim oszczędności, podnosić rentowność przedsiębiorstw. Pracownicy gospodarczy powinni szukać, znajdować oraz wykorzystywać ukryte rezerwy znajdujące się wewnątrz produkcji, wykorzystywać w maksymalnym stopniu istniejące moce produkcyjne, polepszać systematycznie metody produkcji, obniżać koszty własne produkcji, przeprowadzać rozrachunek gospodarczy.

Zapewnić dalszą znaczną oszczędność zasobów materiałowych drogą likwidacji nadwyżek w zużywaniu

materiałów i urządzeń, drogą wzmocnienia walki przeciwko brakom i oszczędności, używania oszczędnościowych gatunków materiałów oraz drogą szeregowego stosowania pełnowartościowych materiałów zastępczych i postępowej technologii produkcji.

Wzmóc kontrolę gotówkową ze

strony organów finansowych nad wykonywaniem planów gospodarczych oraz nad przestrzeganiem reżimu oszczędności.

f) Zwiększyć dwukrotnie państwo we rezerwy materiałowe i żywnościowe mogące zabezpieczyć kraj przed wszelkimi ewentualnościami.

Obecny Piąty 5-letni Plan manifestuje ponownie wobec całego świata wielką siłę żywotną socjalizmu, zasadniczą wyższość socjalistycznego systemu gospodarki nad systemem kapitalistycznym. Ten Plan 5-letni jest planem pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Będzie on sprzyjał dalszemu utrwaleniu i rozszerzeniu współpracy ekonomicznej między Związkiem Radzieckim, a krajami demokracji ludowej i rozwojowi stosunków ekonomicznych ze wszystkimi krajami, pragnącymi rozwinąć handel na zasadach równouprawnienia i wzajemnej korzyści.

Pokojowy rozwój ekonomiki radzieckiej, nakreślony przez Plan 5-letni, stanowi przeciwieństwo ekonomiki krajów kapitalistycznych, kroczących drogą militarystyki gospodarki narodowej, otrzymania najwyższych zysków dla kapitalistów i dalszego zubożenia mas pracujących.

Zadania postawione przez Plan 5-letni wymagają wielkich wysiłków od organizacji partyjnych, radzieckich, gospodarczych, związkowych, komсомolskich i zobowiązują je do mobilizowania szerokiej mas pracujących w celu wykonania i przekroczenia nowego Planu 5-letniego, rozwijając szeroką krytykę braków w pracy naszych organizacji w celu jak najszybszego zlikwidowania tych braków.

Należy koniecznie udzielać wszechstronnej pomocy nowatorom produkcji przemysłowej i kolchozowej, przodownikom transportu i innych gałęzi gospodarki narodowej w ich dążeniu do zwiększenia produkcji, podniesienia wydajności pracy, obniżenia kosztów własnych.

Wielka siła współzawodnictwa socjalistycznego, jedynym dążeniem robotników, kolchoźników i inteligencji do obrony sprawy pokoju, niezachwianie zdecydowanie mas pracujących zbudowania społeczeństwa komunistycznego - powinny być skierowane ku wykonaniu i przekroczeniu nowego 5-letniego.

Narody Związku Radzieckiego pod wypróbowanym kierownictwem Partii Komunistycznej wykonują z powodzeniem nowy Plan 5-letni.

Złoty żyje - Czyn trwa

Już ponad 2 i pół miliona zł. wynosi wysokość zobowiązań pozlotowych młodzieży pomorskiej

Ze wszystkich zakątków naszego województwa w dalszym ciągu donoszą o masowym podejmowaniu zobowiązań dla uczczenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wartość podjętych dotychczas zobowiązań zespolowych wynosi 1.948.590 zł, indywidualnych - 573.110 zł. Zobowiązania podjęło 11.265 chłopców i dziewcząt, w tej liczbie 2.429 młodzieży niezorganizowanej.

Młodzież gminy Lubień w pow. włocławskim postanowiła przyspieszyć ukończenie prac żniwno-omłotowych na terenie gminy o trzy dni. Zetempowcy rozwinięły akcję uświadamiania chłopów o znaczeniu terminowego wykonania obowiązków wobec państwa. We wszystkich gromadach gminy przeprowadzone zostaną w tym celu zebrania i masówki.

Traktorzysta Józef Comborowski z PGR Siciemiany w pow. włocławskim zobowiązał się zaoszczędzić paliwa na sumę 300 zł.

W powiecie inowrocławskim 900 zetempowców i młodzieży niezorganizowanej przeprowadziło 5400 roboczogodzin przy pracach żniwnych w PGR-ach. Młodzież samych tylko Zakładów Sołuskich pracowała przy żniwach 1100 roboczogodzin. Czterdziestu młodych robotników tych zakładów wzięło także udział w lustracji pól. Wykryli oni i unieszkodliwili 17 ognisk stonki ziemniaczanej.

Prace wykonane przez młodzież toruńską przy żniwach i omłotach przyniosły 116.210 zł. oszczędności. Zobo-

wiązania, wykonane przez młodzież stacji Toruń-Główny dały 3.480 zł. oszczędności.

W Grudziądzu 303 zetempowców oraz niezorganizowanych chłopów i dziewcząt wzięło udział wbiegłej niedzielnej w pracach żniwno-omłotowych. Młodzież ustawiła zboże na 100 ha i wymłóciła 10 ton ziarna. W pracach tych szczególnie wyróżniła się 26-osobowa grupa z Zakładów Przemysłu Gumowego, która zestawiała 24 ha pszenicy.

30 zetempowców z Warsztatów Mechanicznych Pomorskiej Emalii w Grudziądzu wyjechało do Książek w powiecie Wąbrzeźno z programem artystycznym. Młodzież grudziądzkiej drukarni RSW „Prasa” pracuje przy budowie Parku Kultury. Traktorzysta Zakładów Energetycznych w Grudziądzu Henryk Stachowicz zobowiązał się dodatkowo przejechać na traktorze marki „Ursus” 1300 godzin bez remontu i zaoszczędzić 300 kg ropy i oliwy. Wartość zobowiązań kol. Stachowicza wynosi 3.720 zł.

(Dokończenie ze str. 1)
Wykonali roczne plany dostaw zboża

Dzięki dobrze zorganizowanej pomocy sąsiedzkiej i obywatelskiemu poczuciu obowiązku wobec Ludowej Ojczyzny chłopcy pracujący gminy Inowrocław - wschód z każdym dniem przyspieszają dostawy zboża dla Państwa. I tak np. roczne plany skupu zboża wykonali Jan Choleś, Ignacy Flinik i Jan Ciegotura z gromady Jacewo, Józef Kmiecikowski z gromady Szadłowice, Wojciech Łuczak i Stanisław Marcinkowski z gromady Parchanie oraz Jan Kaliński ze Słońska.

Gromada Pławinek realizowała zobowiązanie

Na dwa dni przed zaplanowanym terminem ukończyli tegoroczne żniwa małorolni i średniorolni chłopcy z gromady Pławinek w gminie Inowrocław - zachód, którzy w myśl podjętego zobowiązania skosili 235 ha zbóż kłosowych.

W gromadzie Pławinek trwa wyjątkowo praca przy omłotach. J. T.

Chłopcy gromady Pniewite nie dopuszczą do sabotowania odstawy zboża przez kulaków

Małorolni i średniorolni chłopcy gromady Pniewite w gminie Lisewo, pow. Chełmno zakończyli już żniwa. Jedynie kulacy Alfons Wojciechowski, Katarzyna Wiśniewska i Marce- li Wojnowski nie dokonali jeszcze

zwózki zboża, a Katarzyna Wiśniewska nie zakończyła jeszcze kośby jęczmienia.

Kulacy mają poważne zaległości w zbożu i realizacji planów i zobowiązań wobec państwa jeszcze z roku ubiegłego. Pomimo to ociągają się w dalszym ciągu z ich realizacją.

Ale chłopcy pracujący gromady Pniewite nie dopuszczą do tego, aby kulacy w roku bieżącym sabotowali nadal odstawę zboża. W pierwszym rzędzie postanowili posłać do nich komplet omłotowy przydzielony na ich gromadę i dopilnować pełnej realizacji przez nich obowiązków dostawy zboża.

B. Harny.

U kulaka Dreusa w Dubielnach stoi komplet omłotowy, a chłopcy nie mają czym młócić

Kulak Jan Dreus z gromady Dubielny gmina Papowo, pow. Chełmno zalega z odstawa 2.000 kg zboża z roku ubiegłego.

W roku bieżącym dokonał już sprzętu zboż i omłócił większą część zebranego jęczmienia. Nie odstawił jednak jeszcze ani jednego kilograma na planowy skup.

Ponadto posiada on komplet omłotowy, który po drobnych naprawach mógłby młócić.

Sprawa winno zainteresować się Prezydium GRN w Papowie i doprowadzić do tego, aby Dreus wyremontował w jak najkrótszym czasie komplet omłotowy i przystąpił do omłotowania siebie, a w ramach pomocy sąsiedzkiej w całej gromadzie.

H. Warczyński

Sport — Sport — Sport

Letnia Spartakiada Wojska Polskiego — otwarta

Na Stadionie WP w Warszawie odbyło się 20 bm. uroczyste otwarcie Letniej Spartakiady Wojska Polskiego.

Na uroczystości przybył: wiceminister Obrony Narodowej, szef Sztabu Generalnego WP — gen. broni Władysław Korczyński, wiceminister Obrony Narodowej, szef Głównego Zarządu Politycznego WP — gen. bryg. Marian Nowowski, generałowie i starsi oficerowie WP.

Na stadion wkraczają kolumny sportowców — żołnierzy. Oficer Krzyżowski składa raport wiceministrowi Obrony Narodowej gen. Korczyńskiemu. W przemówieniu do zawodników i zawodniczek — przodujących sportowców Ludowego Wojska Polskiego gen. Korczyński stwierdza m. in.:

„Wcielając w życie postanowienia Biura Politycznego KC PZPR oraz wypełniając rozkazy Min. Obrony Narodowej, Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego, Ludowe Wojsko Polskie osiąga coraz wspanialsze sukcesy w dziedzinie upowszechniania i rozwoju kultury fizycznej. Wysoka sprawność fizyczna jest bowiem jednym z podstawowych źródeł wysokiego poziomu wyszkolenia bojowego i zdolności bojowej każdego żołnierza. W celu zahartowania do trudnych i skomplikowanych warunków współczesnej walki...”

„Dzięki stałej trosce dowódców i aparatu politycznego o rozwój kultury fizycznej w wojsku — mówi dalej gen. Korczyński — wyrastają sportowcy wysokiej klasy, ujawniają się talenty sportowe, przyszli mistrzowie i rekordziści, czego najlepszym przykładem jest wielu spośród Was.”

Przebieg sptakiady, Wasze zmagania w szlachetnej walce sportowej śledzi całe wojsko — mówi gen. Korczyński — wszyscy sportowcy i cały naród. Tysiące żołnierzy wraz z masami Turyjskimi miast i wsi oczekują od Was nowych rekordów, nowych osiągnięć sportowych.

Wasze wyniki będą zatem wyrazem rozwoju sportu w wojsku, wyrazem tężyzny i sprawności fizycz-

nej żołnierzy, których tu reprezentuje. Walczcie ambitnie, z honorem, brońcie barw swoich jednostek, z ksymanym natężeniem swych sił, razem szlachetnie — tak jak przysięgliście żołnierzom Wojska Polskiego!”

Gen. Korczyński serdecznie pozdrowił zgromadzonych sportowców, życząc im jak najlepszych osiągnięć w czasie naszego wojaka i naszej Ludowej Ojczyzny, po czym w imieniu Ministerstwa Obrony Narodowej Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego dokonał otwarcia Letniej Spartakiady Wojska Polskiego.

Następuje uroczyste momenty wręczenia na maszt flagi narodowej, masztu podchodzą: Zasłużony Mistrz Sportu Gremłowski, Zasłużony Mistrz Sportu Adamczyk i wicemistrzynie sędzi w rzucie oszczepem Dobrzycki i w rzucie oszczepem Dobrzycki. Przy dźwiękach hymnu narodowego wręcza flagę na maszt.

Uroczystości kończy defilada tysięcy uczestników sptakiady, których prowadzi mistrz WP lekkoatlety Zochowski. Przed trybuną przechodzą kolejno sportowcy CWKs, reprezentacja poszczególnych okręgów wojskowych, marynarki wojennej i lotnictwa. Każdą grupę poprzedzają chorągwie niosące czerwone, białe i niebieskie flagi. Wśród idących widzimy czołowych sportowców, rekordzistów i reprezentantów Polski: Grabowskiego, Szwargotę, Skonowska, Illig, Sołtyśka, Kocińskiego i in.

Doskonała postawa sportowców, nierzwywyoluje huczne oklaski i bicie.

Po części oficjalnej otwarcia sptakiady rozpoczęły się pierwsze konkurencje lekkoatletyczne.

Z uzyskanych wyników do najlepszych należą rezultaty w skoku w dal mężczyzn, w którym tymczasem zwyciężył przodujący 7 m. Zwytyca z tej konkurencji, rekordzista Polski — Grabowski z Krakowa uzyskał wynik 7,30 m. W skoku wzwyż kobiet Illig wyprzedziła na raz drugą rekord WP — 140 cm. Mimo ciężkiej bieżni w biegu na 5000 m i 800 m mężczyzn osiągnięto wyniki znacznie lepsze od zeszłorocznych. Słabe wyniki zanotowano natomiast w 1000 m mężczyzn i kobiet.

800 m mężczyzn — finał: 1) Kępczyński (Warszawa) 1:57,0; 2) Maciejowski (Kraków) 1:58,3; 3) Widel (Kraków) 1:59,5.

Skok w dal mężczyzn — finał: Grabowski (Kraków) 7,30; 2) Adamczyk (Wrocław) — 7,10; 3) Iwański (Kraków) — 7,08.

5000 m — finał: 1) Kępczyński (Warszawa) 15:04,8; 2) Chomiński (Kraków) 15:07,6; 3) Szwargota (Kraków) 15:09,4.

Rzut oszczepem mężczyzn — finał: 1) Nowak (Warszawa) 55,54; 2) Binkowski (Kraków) 54,15; 3) Jaros (Warszawa) 50,95.

Skok wzwyż kobiet — finał: 1) Illig (Warszawa) 1,40; 2) Baranowska (Łódź) 1,40; 3) Dudek (Kraków) 1,40.

Na strzelnicy w Rembertowie w pierwszym dniu zawodów w poszczególnych konkurencjach zwyciężyły kobiety: kbks — 30 m (Wrocław) — 468 pkt., kbks — 100 m (Kraków) — 364 pkt., Mężczyźni: pistolet — Gmitrowicz (Wrocław) — 429 pkt. (rekord Polski), kb olimpijskie 300 m Salomoński (Kraków) — 466 pkt. (rekord WP).

W dalszym ciągu turnieju piłkarskiego zwyciężył zespół z Krakowa 2:1 (1:0).

Polacy rewelacją Olimpiady Szachowej w Helsinkach

HELSENKI. W dalszym ciągu trwającej w Helsinkach Olimpiady Szachowej drużyna polska odniosła jeszcze jedno zwycięstwo. Szachista polski zwyciężył tym razem Holandijczyka 2,5:1,5. Tarmowski wygrał z van Schelpegiem, Pietkowskim przegrał z Donnerem, Plater zmierzył z Cortieverem, a Grynfeld wygrał z Berendregtem.

Po tym zwycięstwie nad rozstawioną drużyną z NRD i niedzielnym remisie z kandydatem na wicemistrza świata USA, Polacy stali się rewelacją Olimpiady.

W grupie III spotkanie między ZSRR a USA zostało przerwane przy stanie 1,5:0,5 dla Zw. Radzieckiego.

W grupie I spotkanie Anglia — Islandia przerwano przy stanie 1:0.

W pozostałych spotkaniach tej grupy skano następujące wyniki: Czechosłowacja — Saera 3:1, Luksemburg — Argentyna 0:0, Kuba — Dania 1:1; 1:1 (2). Z grupy tej wygrała rozstawiona drużyna Argentyny, Czechosłowacja.

W grupie II Szwecja prowadzi w spotkaniu z NRD 1,5:0,5, a Włochy z Norwegią 1:1. Grupy tej do finału zakwalifikowała się Szwecja, Węgry i Jugosławia.

Z grupy III do finału A zakwalifikowały drużyna ZSRR, USA i Finlandii.

Siatkarze polscy przegrywają z Bułgari

MOSKWA. W środę 20 bm. w czwartym dniu Mistrzostw Świata w Siatkówkę rozgrywaną w Moskwie odbyły się ostatnie półfinałowe spotkania drużyn męskich i kolejne spotkania kobiece.

Siatkarze polscy grali z Bułgarami. Już w pierwszym secie widać wyraźną przewagę zawodników bułgarskich, należących do jednych z najlepszych w turnieju. Grają oni dobrze w obronie, stosując jednocześnie częste, niespodziewane ataki. Pierwszego seta wygrał Bułgaria 15:7, a drugiego 15:5.

Zawodnicy nasi zagrali poniżej swego normalnego poziomu i mimo ambitalnej obrony przegrywają również trzeciego seta 10:5.

Tak więc spotkanie zakończyło się zwycięstwem Bułgarii 3:0.

Porażka z Bułgarami zdecydowała o tym, że Polacy nie wešli do finału, lecz walczyli o miejsce od 7 do 11.

W dalszych spotkaniach drużyn męskich uzyskano następujące wyniki: Czechosłowacja —

Indie 3:0 (15:18, 15:3, 15:8); Węgry — Finlandia 3:0 (15:1, 15:1, 15:3); Rumunia — Liban 3:0 (15:10, 15:7, 15:5); ZSRR — Liban (15:1, 15:1, 15:6).

Do rozgrywek finałowych, które rozpoczynają się dziś (21) 20 bm., zakwalifikowały się drużyny męskie Bułgarii i Węgier z grupy ZSRR i Rumunii — z grupy II oraz Czechosłowacji i Francji — z grupy III.

O miejsce od 7 do 11 razem z drużyną zwycięzcy będzie Izrael, Liban i Finlandia.

W rozgrywkach drużyn kobiecych Rumia przegrała godzinny walkę pokonała Finlandię 3:0 (15:7, 15:5, 16:4), a Czechosłowacja — Węgry 3:0 (15:9, 15:8, 15:9). Siatkarki polskie przegrały dzień odpoczynku.

Po czterech dniach w tabeli rozgrywek drużyn kobiecych prowadzi Polska i Czechosłowacja, które mają na dwóch spotkaniach przed Rumunią — 1 pkt., Siatkarki ZSRR grają jutro pierwsze spotkanie.

Otwarcie XIV Międzynarodowych Tenisowych Mistrzostw Polski w Sopocie

SOPOT. Na kortach tenisowych Ognia w Sopocie odbyło się 20 bm. uroczyste otwarcie XIV Międzynarodowych Mistrzostw Polski w Tenisie. W turnieju bierze udział 85 zawodników, w tym 25 kobiet.

Po części oficjalnej otwarcia mistrzostw rozpoczęły się pierwsze rozgrywki, które przy-

nosły następujące wyniki:
Gra pojedyncza mężczyzn:
Buchalik — Maniewski 6:4, 6:1; 6:1, 2:0; 6:0 (Rumunia) — Łuckiewicz 6:1, 6:3.

Gra pojedyncza kobiet:
Jedrzejowska — Rudowska 8:0, 6:1; 6:0 (CSZ) — Andrutowa 6:2, 6:2.

Krwawe starcia na ulicach Teheranu

MOSKWA (PAP). Agencja TASS do nosi, że na ulicach Teheranu doszło do starć, w wyniku których są ranni.

Dziennik „Iran” podaje, że w dniu 18 sierpnia wieczorem kilka osób w mundurach faszystowskiej partii irańskiej „Sumka” urządziło demonstrację na ulicach Teheranu. Faszysta napadli na korporenter dziennika „Szachbaz” organu „Irańskiego Towarzystwa Walki Przeciwko Imperializmowi”. Między faszystami a korporenterami dziennika „Szachbaz” doszło do starć w wielu punktach miasta.

Podczas tych starć 10 osób odniosło rany. Policja aresztowała 15 osób.

Przez cały dzień 17 sierpnia w Teheranie trwały starcia między członka-

mi organizacji demokratycznych a „Panirani” i członkami faszystowskiej partii „Sumka”.

Jak donosi dziennik „Dad”, 19 sierpnia w godzinach wieczornych „Panirani” i członkowie partii „Sumka” wtargnęli do Domu Pokoju, obławili melbownia i urzędzenia wewnętrzne i podpalił gmach. Ogień rozprzucił się na dwa sąsiednie domy. Ogniomowa nie mogła ugasić pożaru w kilka godzin. Pożar trwał do północy.

Jak podaje dziennik „Bachtare”, komendant policji irańskiej neralu Szebani podał się do dymu.

Dymisja nie została przyjęta przez premiera Mossadika, który udzielił neralu daleko idących pełnomocnictw.

Nowy zawód

LIST Z BYDGOSZCZY

Genowefa niecierpliwie rozrywa kopertę.

List jest z Bydgoszczy. Ta nazwa nie nasuwa jej żadnych skojarzeń. Bydgoszcz. Co to za miasto? Czy podobne do Lublina?

Do Lublina Genowefa jeździ często z rodzinną Zamością.

Ale poza tym nie była jeszcze w żadnym innym mieście.

Dużo dziewcząt i chłopców z jej wsi wywędrowało do miast. Są w Nowej Hucie i na Żeraniu, w kopalniach i na budowach. Pracują. Genowefa też chciałaby pracować w mieście. Ale trochę się boi. Czy da sobie radę? Tu na ojcowiskiej gospodarce nie wiele się przydaje jej pomoc. I bez niej wystarczy rak do obróbki ilichego, piaszczystego gruntu.

Genowefa jest silna. Snopy zboża migają w jej ręku, ledwo uchwytno dla oka.

Zdrowie wykwiła na jej twarzy rumieńcem.

Teraz, przy czytaniu listu rumienie na policzkach nabierają żywego odcięcia. Genowefa czuje, że pali ją twarz. To nie jest taki sobie zwykły list, jakich dziesiątki i setki nosi codziennie listonosz w swojej skorzonej torbie.

Tak przynajmniej wydaje się Genowefie.

Ten list zadecyduje o jej przyszłości. Przysłała go Marianna Mularska. Koleżanka. Znają się od dziecka. Razem lepiły domki z piasku, razem chodziły do szkoły.

Teraz Marianna jest w dalekiej Bydgoszczy. Na budowie. I oto pisze do Genowefy:

„Przyjeżdżaj jak najprędzej. Nie namyślał się ani trochę. Tu u nas powstaje kobieca brigada murarska. Chciałabym, żebyś do niej należała.”

Pojadę... postanawia Genowefa.

Nie świeci garńki lepią — przychodzi jej na myśl przyszłość.

Marianna umie tam pracować. Dlaczego ja nie miałabym potrafić?

Kobieca brigada murarska... Genowefa czytała nieraz w gazecie o takich brigadach. Ale to muszą być jakieś „inne” kobiety — odważne, w rękę mają chyba niezwykły spyt... Nie każda może zostać murarką... Tak myślała wtedy.

Ale teraz właśnie Marianna — zwykła dziewczyna z Zamościa, taka sama jak ona, Genowefa...

Marianna będzie w kobiecej brigadzie. I to ostatecznie zdecydowała...

W nocy śniła się Genowefie nieznaną Bydgoszcz. Idzie ulicami miasta zupełnie sama, gubi się w ruchliwym tłumie i nagle zupełnie nieoczekiwanie znalazła się na szczycie wielkiej budowy. Pełno tu dziewcząt. Śmieją się, śpiewają. I Genowefa nie czuje się już samotna. A oto Marianna. Wzięła ją za rękę i prowadzi po drewnianej kładce rusztowania.

Potem podaje jej cegły — różowe, ciężkie. Genowefa układa mur. To wcale nie jest trudne. Cegły migają w rękę jak snopki na ojcowiskim polu. Mur rośnie w oczach wysoko, aż do nieba... Genowefa budzi się z uśmiechem. Ładny sen.

NA BUDOWIE

To jest nasza brigadziśka — mówi Marianna. Niska blondynka w błękitnej bluzce podaje Genowefie rękę. Uśmiech jest silny, energiczny.

Nazywam się Eugenija Zakrzewska — mówi wyraźnie. — Bardzo się cieszę, że przyjechałaś, Genowero. Marianna opowiadała mi o Tobie.

Dziewczęta porozumiewają się uśmiechem. Znajomość zawarta.

Pierwszy dzień na budowie wlecie się w nieskończoność. Genowefa nie boi się pracy. Jest silna. A jednak boją ją plecy od ciągłego nachylania się i ręce są jakies niezręczne, dziwne ciężkie. Trudno jest uchwylić cegły. Drętwieją palce od trzymania kielni.

Instruktor Henryk Drzewiecki cierpliwie tłumaczy, jak trzeba kłaść cegły. Jak chwycić je z rąk podającej koleżanki.

Mur sterczy już ponad wykopem. Pachnie świeżą zaprawą. Genowefa wdycha w płuća ten nowy dla niej zapach budowy.

O 11 przerwa na śniadanie. Dziewczęta schodzą po drewnianym pomoście. Pomost ugią się pod nogami. Co to będzie — myśli Genowefa — kiedy pójde murować na wysokości kilku pięter.

Może zleknie się przestrzeni patrząc z góry na ziemię. Ale na razie trzeba nauczyć się w ogóle murować. Dziewczęta siadają na deskach. Mówią jedna przez drugą. Zanoszą się głębokim śmiechem. Genowefa milczy. Obserwuje. Jak to dobrze, że Marianna jest tutaj.

Swoja, znajoma... Siedzi obok niej w czerwonym sweterku i granatowych spodniach. Jasne włosy rozsypane są jej nad czołem. Genowefa myśli o niej z jakąś czułością. Ale i te inne dziewczęta też zaczynają być bliskie.

Najbardziej chyba brigadziśka Zakrzewska.

— No, niedługo już przejdziemy na „swoją” budowę — mówi właśnie Zakrzewska.

— Na jaką swoją? — wtrąca nieśmiało Genowefa.

— O widzisz — pokazują jej dziewczęta — dwa nowe bloki, dwuklatkowe. Na tu dwa nowe bloki, dwuklatkowe. A wiesz, czym będą się różnić od wszystkich innych domów, jakie zostały zbudowane na Kapuściszkach?

Genowefa przeczy ruchem głowy.

— Te domy zbudują kobiece brigady. My je zbudujemy. I po to właśnie powstała nasza szkoleniowa brigada.

Genowefa zna już po krótkiej historii brigady. Opowiedziała ją Marianna, kiedy spotkały się wczoraj na dworcu w Bydgoszczy.

Sekcja techniczna budowy osiedla Kapuściska postanowiła zorganizować kobiecą załogę nowych bloków dla uczczenia 8 rocznicy Manifestu Lipcowego.

Na budowach Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego w Bydgoszczy pracuje wiele kobiet, ale stanowią one zaledwie 10 proc. załogi.

Spośród nich tylko niewielka część pracuje bezpośrednio przy murarce, wykonując na ogół czynności pomocnicze. Chodziło więc o to, aby jak najwięcej kobiet zatrudnić przy robotach zasadniczych.

Zapadło postanowienie utworzenia kobiecej brigady szkoleniowej.

Brigadziśką została Zakrzewska, która już 3 lata pracuje w budownictwie. Celując zdała egzamin murarski.

Pozatem przydzielono brigadzie specjalnego instruktora szkoleniowego Henryka Drzewieckiego. Codziennie instruktor wraz z brigadziśką omawia zadanie, które trzeba wykonać — potem jest podział pracy. Instruktor pokazuje, jak trzeba wykonywać pracę, a pod koniec dnia ocenia jej wyniki.

Genowefa przekonała się dzisiaj, jak to wygląda w praktyce. Jej samej dużo pomogły wskazówki instruktora.

Genowefa wie z opowiadań Marianny, że z początku w brigadzie nie bardzo „kleiła się” robota. Były narzekania. Każda chciała być murarką. A przecież musi być ktoś, kto podaje materiał. Inaczej nie ma mowy o budowie.

Taka na przykład Kazia Rogacka. Nie podobało się jej wożenie cegieł. Twierdziła uparcie, że woli obsługiwać windę. Tak jak przedtem.

Ale dzisiaj już Kazia nie narzeka. Doszła do wniosku, że żadna praca nie jest ciężka, jeżeli umie się ją zorganizować.

Przy transporcie pracują trzy: Kazia Rogacka, Stasia Belka i Czesła Sroczyńska. Wyrabiają 115 proc. normy.

A cała brigada wykonuje przecięlnie 108 proc. Jeszcze niedawno cyfry ta wynosiła 105 proc.

GENOWEFA JEST DUMNA

Z dnia na dzień ulensza się metody pracy. No i dziewczęta zrywają się z sobą. Zjechały się z różnych stron.

Gabriela Walkowska, Zofia Filipiak i Czesława Sroczyńska pochodzą z Mogilna. Brigadziśka Eugenia Zakrzewska pracowała przedtem na budowie w Grudziądzu. Marianna Mularska przyjechała z Zamościa, a Stanisława Belka z Garwolina.

Trzeba było poznać się nawzajem. To nie takie proste. Każda jest inna. A na budowie kolektyw musi być zgrany. Genowefa czuje, że i jej nie łatwo będzie stać się częścią tego kolektywu. Tak na mur.

Brigada jest na razie nieliczna. Siedem kobiet. Ale przecież ma się powiększyć. Będzie cała kobieca załoga.

Genowefa czuje przypływ dumy. Ona też przysłuży się do tego, że powstaną nowe domy. Robotnicze domy. Ona, chłopka z Zamościa, będzie budować mieszkania dla bydgoskich robotników.

Trochę to dziwne. A równocześnie jakże bardzo zrozumiałe. Nową Polskę buduje się wszędzie i wspólnie — tam w rodzinnej wsi, w Zamościu i tutaj w Bydgoszczy.

Matka Genowefy, gdy była jeszcze młodą dziewczyną, nie mogła nawet pomyśleć o tym, aby zdobyć jakiś zawód w Polsce, którą rządzą panowie.

I chociaż ciężko było na piaszczystych morgach — za dużo „gęb do jedzenia”, niepotrzebne ręce do pracy — dusili się wszyscy w ciasnej chacie, żyli w ciemnym światku drobnych i wielkich zamocnińskich trosk. A poza ten światek nie było wyjścia. Szczególnie dla kobiety.

Dzisiaj są nawet kobiece brigady budowlane — myśli z radością Genowefa.

I już teraz wie na pewno, że wrócić na budowę, w kolektyw, że jest tu potrzeba.

Oto stoją już wokół nowe domy. Na rozległym placu, który jak widać do niedawna był jeszcze zupełnie pustym, wrosły budynki z czerwonej cegły.

Błyszcą prostokątami nowych szczytów, za którymi biela się już firanki. Zaledwie brigady malarzy i elektryków zjeżdżają z nowoukończonych budowy, sprowadzają ją do mieszkań robotniczych rodziny.

A od dzisiaj ona sama będzie murarką.

Kiedy w wielki dzień wyborów do Sejmu Genowefa Kaczalska pójdzie, aby oddać swój głos na najlepszych synów narodu, obok jej nazwiska na liście wyborców wpisany będzie nowy zawód — murarka.

Zawód nieznany kobietom w Polsce wyzysku.

Alicja Zatrbybówna

Brigada młodzieżowa Związku Zakładów Przemysłu Terenowego pomaga przy zwozie zboża w Słobowie, pow. Żnin. NA ZDJECIU: Traktorzysta POM w Gogólkowie Kazimierz Szewczyk, jego pomocnik Edmund Pochylski i młodzieżowcy ze Żnina Jadwiga Jane, Klara Rozwałka, Klemens Kłodziejczyk nakładają snopy zboża na przyczepkę, które traktor powlezie do młocarni. Foto „Gazeta”

O czym winien wiedzieć agitator „Powszechność” wyborów w Stanach Zjednoczonych

Artykuł 15 konstytucji Stanów Zjednoczonych stwierdza, że ani rząd federalny ani poszczególne stany nie mogą pozbawić, względnie ograniczyć obywateli amerykańskich w prawie głosu „ze względu na rasę, kolor skóry lub poprzedni stan niewolnictwa”, czy też „ze względu na płeć”.

To sformułowanie jednak w niczym nie przeszkadza, że obywatele można pozbawić głosu. A powodów znalazł się sporo burżuazyjni ustawodawcy różnych stanów. Istnieje bowiem w konstytucjach stanowych ponad 50 różnych ograniczeń wyborczych. Zajmujemy się najbardziej jaskrawymi. W Ameryce każdy obywatel pełnoletni, tj. gdy ukończy 18 lat, może zawierać umowy handlowe, służyć w wojsku lub nauczyć się, górnikiem, czy właścicielem sklepu. Ale nie może on brać udziału w wyborach, ponieważ istniejący cenzus wieku ogranicza udział w wyborach do 21 roku życia. W ten sposób z górą 7 milionów młodych ludzi zostaje pozbawionych prawa głosu.

Poza młodzieżą dalsze miliony obywateli nie mogą brać udziału w wyborach z powodu ograniczeń, jakie przewiduje tzw. cenzus zamieszkania. W 32 stanach mogą głosować tylko ci wyborcy, którzy mieszkają w danym stanie przynajmniej od roku, a w 5 stanach wymagany jest dwuletni okres zamieszkania. To ograniczenie uderza, rzecz jasna, przede wszystkim w szerokie rzesze robotników sezonowych, wędrujących po kraju w poszukiwaniu pracy.

W wielu stanach wyłączeni są z udziału w wyborach obywatele, którzy zwracali się o zapomogę do instytucji opieki społecznej. Ofiarą tych ograniczeń padają najbardziej, przede wszystkim miliony bezrobotnych.

Inną formą wyłączenia z wyborów wielkich grup ludności jest ustawa, która uniemożliwia udział w wyborach analfabetom, których w Ameryce jest kilka milionów. Oficjalna statystyka podaje np., iż w roku 1947 liczba analfabetów i powrotnych analfabetów wynosiła 2.800.000.

Ale i to nie wszystko. Bo oto w szeregu stanów wszyscy obywatele podlegają specjalnym egzaminom. W niektórych stanach egzamin dotyczy „dojrzałości politycznej”. Zadaje się pytania dotyczące zagadnień procedury prawnej.

Gdzie indziej znowu zadaje się pytania, mające stwierdzić znajomość konstytucji stanowej, w innych znowu chodzi o znajomość literackiego języka angielskiego. Rzecz jasna, że ofiarą tych dyskryminacji padają przede wszystkim Murzyni i biały proletariet, zwłaszcza spośród imigrantów.

W stanach południowych USA istnieje cenzus majątkowy. A więc wyborca musi mieć pewną określoną własność, choćby własnego konia czy osła, lub też musi płacić podatki określonej wysokości. Np. do rejestracji przedwyborczej zgłasza się robotnik rolny z własnym osłem. Ma więc prawo głosu. Jednakże w przeddzień wyborów osół zdechł. Ekspluatator osła utracił możliwość złożenia głosu. Zachodzi pytanie, kto ma prawo głosu, właściciel osła czy osioł?

W siedmiu stanach południowych wprowadzono tzw. podatek wyborczy, który winien być wpłacony na kilka miesięcy przed wyborami. Kto nie uiści tego podatku, a takich jest bardzo wielu, nie może brać udziału w wyborach.

Te wszystkie ograniczenia wyborcze sprawiły, że np. w stanie Missisipi na około 2 mil. obywateli powyżej 21 lat w roku 1946 brał udział w wyborach — 50 tys., a więc 2,5 proc.

A teraz omówimy inną jeszcze formę ograniczenia prawa wyborczego. Wyborcy w Ameryce odbywają się w pierwszy wtorek po pierwszym poniedziałku listopada, a więc w dzień powszedni, tzn. że człowiek pracy, robotnik, farmer, subiekt czy urzędnik mogą zgłosić się do urny wyborczej po wyjściu z pracy, w godzinach wieczornych. W rezultacie ogromnego tłoku przy nielicznych punktach wyborczych bardzo wielu ludzi nie ma możliwości złożenia głosu.

Z zagadnień VII Plenum KC

...żeby masy ludowe nauczyły się wykorzystywać swe prawo kontroli aparatu państwowego

Towarzysz Bierut, mówiąc na VII Plenum KC PZPR o strukturze władzy ludowej, podkreślił, że jedną z najważniejszych funkcji rządzenia państwem jest nieustanna, codzienna kontrola państwowego aparatu. Wskazał, że państwo ludowe w przeciwieństwie do państwa burżuazyjnego — posiada swoją własną szczególną strukturę władzy, którą są rady narodowe, umożliwiającej jak najszersze wciąganie mas do współzawodniczenia państwem. Ale Towarzysz Bierut powiedział również, że nie wolno zamykać oczu na fakt, że do nowego aparatu władzy państwowej weszli z konieczności w poważnej liczbie jako fachowcy starzy urzędnicy z dawnego aparatu państwowego, a ze swą fachowością wnieśli stare nawyki biurokratyczne i niejednokrotnie zaraził nimi młodych, niedoświadczonych pracowników, wysuniętych spośród robotników i chłopów.

A że tak niestety jeszcze się dzieje, świadczą listy napływające do naszej „Gazety”. Niedawno otrzymaliśmy list od naszego korespondenta Edwina Wiśniewskiego z Zajączkowa pow. Świecie. Donosi on, średniolodny chłop Stanisław Pieczonka zamieszkały w gromadzie Wielki Lubień, pow. Świecie od 1948 roku oczekuje odpowiedzi na pismo skierowane w r. 1948 jeszcze do Urzędu Ziemińskiego. Wydaje się, że zmiana, jaką w tym czasie nastąpiły w administracji państwowej, nie powinny przeszkodzić w udzieleniu odpowiedzi Stanisławowi Pieczonce. Cztery lata to chyba dość czasu na zatłwie nie jednej sprawy. Uważamy, że Wydz. Rolnictwa i Leśnictwa przy Prez. WRN przypomni sobie, że wszystkie sprawy przejęte po Urzędzie Ziemińskim trzeba było już dawno załatwić i naprawić zło spowodowane przez niesławną pamięć biurokratycznych urzędników.

W gromadzie Kupno, gm. Radziki Duże — pisze nam korespondent Bogdan Wrzosiński z Ryplina — zamieszkuje wdowa Feliksa Zielińska, która posiada 2 ha ziemi. Prez. GRN zobowiązał do udzielenia jej pomocy Zygmuntowi Olewnikowskiemu. Miał on w ciągu 3 dni parą koni pomóc jej w obróbce ziemi. Olewnikowski zrobił w tych 3 dniach tyle, co uczyćby człowiek wykonawszy w półtora dnia. Ale wyszyskować miał w tym swój cel. Zamiast 75 zł zażądał od biednej wdowy 4 dni odrobku przy kopaniu torfu. A z tej pracę rolnicy płacili 40 złotych dziennie.

Tyle nasz korespondent. A co na to Prez. GRN? Prez. GRN w Radzikach Dużych zadowolone z rozpracowania pomocy sąsiedzkiej nie skontrolowało niestety, jak tacy Olewnikowscy wykonują zarządzenia władzy ludowej. A szkoda, gdyż w przeciwnym razie nie mogłby Olewnikowski bezkarnie łamać praworządności ludowej i pod przykrywką pomocy sąsiedzkiej uprawiać wyzysku.

Dlatego zadaniem wszystkich tych, którzy są współodpowiedzialni za rządzenie państwem, a są nimi masy pracujące — jest stałe, codzienne kontrolowanie, jak pracuje państwowy aparat, aby nie nabywał on złych narządów, aby tepić w nim wszelkie pozostałości biurokratyczne, wszelkie tendencje do lekceważenia potrzeb mas.

Kontrolować — to znaczy na każdym kroku, codziennie zwracać uwagę na to, jak ten aparat pracuje i o wszelkich niedociągnięciach alarmować prasę, informować wyższe organy państwowe o zauważonych niedomaganiach i wyczeraniach. W ten sposób każdy z nas może i powinien pomagać w udrożnieniu panujących jeszcze tu i ówdzie stosunków biurokratycznych, w wymiataniu zaśniedziałych nawyków burżuazyjnych z aparatu naszej władzy ludowej.

„Podstawowym zadaniem partii — powiedział na VII Plenum KC PZPR Towarzysz Bierut — jest nadanie aparatowi państwowemu charakteru socjalistycznego, w przeciwnym bowiem razie biurokratyzowany, oderwany od mas pracujących i ich kontroli aparat państwowy łatwo może stać się przeszkodą, hamulcem w budownictwie socjalistycznym”.

Dlatego tak ważną sprawą jest nie ustanne wychowywanie mas ludowych, aby nauczyły się wykorzystywać swe prawo kontroli aparatu państwowego, jakie im daje władza ludowa. Wówczas przy pełnej odpowiedzialności łatwiej nam będzie zwalczać przytoczone wypaczenia i wiele innych, z jakimi jeszcze się spotykamy, a które przemijają bez echa dlatego, że nie wszyscy jeszcze tak jak nasi korespondenci poczuwają się do reagowania na zauważone zło.

W takich wypadkach korzysta z tego wróg, usiłując głębiej zapuścić swoje macki. A naszym zadaniem jest poprzez kontrole, poprzez wskazywanie niedociągnięć obcinać te macki na każdym kroku, aż do ostatecznego ich wytopienia z naszego państwowego aparatu.

Pomagajmy naszej władzy ludowej w rugowaniu wszelkich niedomaganiach w Polsce Ludowej będzie coraz lepiej, coraz bliżej będziemy celu, do którego zmierzamy. To od nas zależy.

Marian Ługowski

„NIC NIEZNACZĄCE” 3 HA ODEŁO GÓW DLA BIUROKRATÓW Z PREZ. GRN WĄBRZEŹNO — WIEŚ

Gmina Spółdzielnia Samopomocy Chłopskiej w gminie Chojnice — wieś nie dba o należyte zaopatrzenie chłopów gromady Sławęcina w artykuły pierwszej potrzeby i narzędzia rolnicze.

I tak np. w GS-ie daje się odczuwać brak oliwy, smarów maszynowych i osek. Ponadto GS Chojnice — wieś dość często zapomina o swej odległej o 12 km filii w Sławęcinie. Nieregularnie zaopatruje ją w artykuły pierwszej potrzeby.

Konieczne jest więc, aby GS w Chojnicach — wsi usprawniła swą pracę i uzupełniła zaopatrzenie magazynów w artykuły niezbędne rolnikom w czasie akcji żniwno - omlotowej.

Czesław Osowiński

CZERWIŃSKI ZAWINIE, A CHŁOPY MAJĄ PŁACIC GOM-OWI W ROGOWIE

W gromadzie Mięcierzyn, pow. Żnin, żniwiarka GOM z Rogowa, która opiekuje się Czesławem Czerwińskim, uległa małowemu defektowi i odstawiła ją do miejscowego kowala celem naprawy. Przybyłby jednak w tym czasie Czerwiński nie pozwolił naprawić żniwiarki u kowala, a polecił odesłać ją do Gminnego Ośrodka Maszynowego w Rogowie. Maszyna jeden dzień stała bezczynnie, a rachunek za postój i naprawę wyniósł w sumie 60 zł.

A przecież żniwiarka, która uległa defektowi przy pracy, mógł naprawić kowal, nie byłoby wtedy postojów i chłop nie narzekaliby na zbyt wielką biurokrację panującą w GOM Rogowo.

Co na to kierownictwo GOM w Rogowie?

S. Ceranowicz

„NIC NIEZNACZĄCE” 3 HA ODEŁO GÓW DLA BIUROKRATÓW Z PREZ. GRN WĄBRZEŹNO — WIEŚ

Prezydium Gminnej Rady Narodowej w Wąbrzeźnie — wieś przejęło od Przybylskiego z gromady Czystochleb gospodarstwo rolne. W marcu br. ziemia została wydzielona chłopom, a w kwietniu umowy Prez. GRN wycofało, motywując tym, że ziemia ma przejąć Przetwórcza Paldin oraz Zakłady „Bacutil” w Gdańsku.

Zakłady jednak ziemi nie przejęły, a w maju część z niej została ponownie wydzielona chłopom. Po zostało zaś 3 ha leży nadal odległym.

Warto, aby biurokraci w Prez. GRN w Wąbrzeźnie — wsi zastanowili się, czy ziemia ta ma nadal leżeć odległym, czy też ją w jak najszerszym czasie zagospodarować.

Bolesław Dyczkowski

BRAWO — TRAKTORZYSTA EDMUND PŁACZKOWSKI

W Instytucie Hodowlanym w Brudniku, pow. Żnin traktorzysta Edmund Płaczkowski pracował na traktorze „Urus” bez kapitalnego remontu dwa razy dłużej niż wynosi norma.

Traktor nadal jest w dobrym stanie i pracuje sprawnie.

Ponadto Edmund Płaczkowski zaoszczędził 100 kg paliwa. Suma zaoszczędzona przez niego na remontach i paliwie wynosi 21 tys. złotych.

Zygmunt Osieński

SKOŃCZYĆ Z KUMOTERSKIMI STOSUNKAMI PRZESZA ZSCH JARAŃSKIEGO W GMINIE JASTRZĘBIE

Gminna Spółdzielnia w Jastrzębiu, pow. Brodnica, otrzymała papę i smole dla chłopów pracujących. Rozdział

WIECEJ OBOWIĄZKOWOŚCI — PRACOWNICY Z CENTRALI ZWIERZĄT HODOWLANYCH W TUCHOLI

Centrala Zwierząt Hodowlanych w dniu 4 sierpnia br. zarządziła spęd bydła hodowlanego do Cękycyna w pow. tucholskim.

W umówionym dniu zjechali się chłopcy z gminy Cękycyn, Słiwice i Byśław. Na próżno jednak czekali cały dzień wraz ze spędzonym bydłem. Nie przyjechał bowiem przedstawiciel Centrali Handlowej z Tucholi. Chłopi jak np. Piotr Sobiechowski, który przyjechał z odległości 18 km, wrócili z bydłem do domu.

Sprawą tą winno zainteresować się kierownictwo Centrali Zwierząt Hodowlanych w Tucholi, i puczycy swych pracowników, jak mają spełniać swe obowiązki.

K. Janowicz

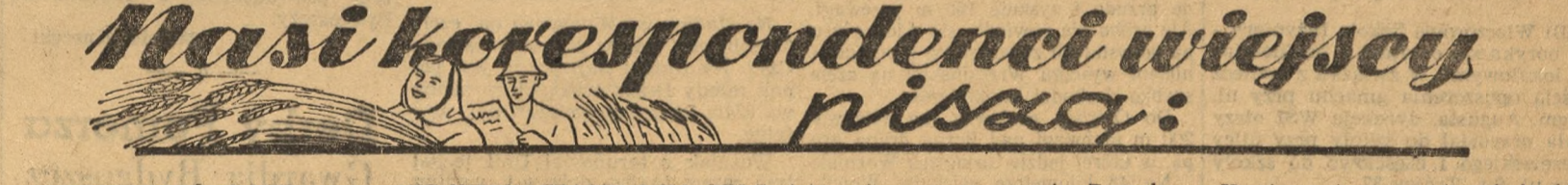
ZŁE SIĘ DZIEJE W GS RADZIKI DUŻE

Do Gminnej Spółdzielni w Radzikach Dużych w powiecie rypińskim przydzielono materiał na bieliznę jako premię dla dostawców mleka. Każdy dostawca otrzymywał bony, za które mógł nabyć materiał w GS.

Bony te z dnem 1 lipca straciły wartość, a pozostały materiał miał być rozdzielony na chłopów pracujących. Lec pracownicy GS zrobili to już wcześniej i z towaru pozostała tylko znikoma ilość. I tak np. gdy po materiał zgłosił się do GS następnego dnia Barbara Wietrzyńska z gromady Wapielski i inni chłopcy, oświadczone im, że przydział otrzymują tylko chłopcy z gromady Radziki Duże, a Wapielski ma swoją spółdzielnię.

Tymczasem materiał znajdował się tylko w Gminnej Spółdzielni w Radzikach Dużych. Otrzymywali go zaś znajomi pracowników GS.

Z. Tabaczanka

Nasi korespondenci wiejscy pisały:

Uważamy, że sprawą tą zajmie się PZGS w Ryplina i ukróci kumoterskie wybrki pracowników GS w gminie Radziki Duże. B. W.

Z życia Partii

Wydział Propagandy, Oświaty i Kultury KM PZPR w Bydgoszy czy zawiadania, że w sobotę dnia 23. bm. o godzinie 14.00 w sali KM PZPR w Bydgoszy, Plac Pawła Fintera 10, odbędzie się narada nauczycieli — członków PZPR oraz członków ZZNP wszystkich typów szkół z terenu miasta Bydgoszczy.

Przygotowania do otwarcia wystawy prac Wyczółkowskiego w Gościeradzu

(B) W związku z 100-ną rocznicą urodzin Leona Wyczółkowskiego odbędzie się we wrześniu w Gościeradzu pod Bydgoszczą, gdzie wielki artysta — malarz spędził ostatnie lata swego życia, uroczyste otwarcie wystawy prac Wyczółkowskiego i pamiątek po nim.

B. Kostrzewską i M. Woźniczko solistami „Wieczoru muzyki popularnej“

(B) Po dłuższej przerwie, wypełnionej koncertami letnimi w Ciechocinku, Inowrocławiu i innych miejscowościach wczasowych — wystąpi w Bydgoszczy w dniu 22 bm. o godz. 19.30 w wielkim nadzwyczajnym programie Pomorska Orkiestra Symfoniczna. Niezwykle interesującym zapowiadającym się program tego „Wieczoru muzyki popularnej“ stoi przede wszystkim pod znakiem baletu i operetki. Orkiestra pod dyktando Olgierda Straszynskiego wykona arcy-melodyjne, popularne fragmenty taneczne „Pięknej Galatei“ Suppého, „Krainy uśmiechu“ Lehara, „Sylwii“ Delibes, „Giocondy“ Porcelliego.

Jako solistów wieczoru usłyszymy popularnych artystów Państwowej Opery w Poznaniu Barbarę Kostrzewską i Marianą Woźniczko. Program przewiduje w ich wykonaniu piosenki hiszpańskie oraz arie i duety z operetki Kalmana, Lehara, Frimmla i Jana Strauśa, dawno w Bydgoszczy niesłysane.

Uwaga rodzice!

(B) Dzieci, znajdujące się na kolo-niach letnich w Dąbiu Kujawskim i Lubrańcu wracają do Bydgoszczy dnia 22 bm. Pociąg przyjeżdża na dworzec główny o godzinie 18.30. Dzieci z kolonii Łoboda przybędą 22 bm. o godzinie 19 na dworzec autobusowy.

Lokalne kłopoty WSI

(B) Wieczorowa Szkoła Inżynierska boryka się ostatnio z trudnościami lokalowymi. W związku z koniecznością opuszczenia gmachu przy ul. Zyg. Augusta, dyrekcja WSI otrzymała przydział do szkoły przy ulicy Olszewskiego i częściowo do szkoły przy ul. Sw. Trójcy 37.

Przydział jest, szkoła jednak nie może się w przydzielonym jej lokalu zagospodarować. Lokal przy ulicy Olszewskiego zajmuje bowiem ciągle jeszcze Zasadnicza Szkoła Odzieżowa, która znow nie może się wyprowadzić do wyznaczonego jej pomieszczenia na Konarskiego, gdyż znajdują tam się ośrodki kształcenia лаборantów szpitalnych. Ten zaś nie może się ulokować w budynku przy ul. Curie - Skłodowskiej, gdyż urzęduje tam Centrala Odzieżowa, która absolutnie nie chce przenieść swoich biur do wyznaczonego jej w pobliżu baru.

A rok szkolny coraz bliżej!... Czy naprawdę nie można tej sprawę uregulować?

„GAZETA POMORSKA“ Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Redaguje Kolegium Nakład RSW „Prasa“ REDAKCJA Bydgoszcz, ul. Dworcowa 13. Telefon: Redaktor naczelny 47-95, Sekretarz redakcji: 47-60. Działy: sportowy, miast-ski, terenowy i dezpozowy 47-89. Dział rolny 47-96. Działy: gospodarczy, partyjny, kulturalno-oświatowy 47-60. Działy: korespondentów, listów czytelników i interwencji oraz porad prawnych: ul. Dworcowa 12, tel. 48-98 i 41-90, Sekretariat Redakcji 47-99. Redakcja nocna 47-69. Redaktor techniczny i korektorka 38-78. Administracja: ul. Dworcowa 13, tel. 48-66 i 48-58. Prenumerata i koloportaż: PPK „Ruch“ Oddz. Bydgoszcz, ul. Armii Czerwonej 6, Centrala: 27-90. Prenumerata zbiorowa: 19-51. Sprzedaż komiśowa: 18-51. Prenumerata pocztowa i indywidualna: 19-50. Reklamacje: Centrala 27-90 wewn. 007. Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasa PPK „Ruch“ w Bydgoszczy przy ul. Armii Czerwonej 6. Prenumerata miesięczna: 4,50 zł. Prenumerata zbiorowa: 2,25 zł. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny adres. Biuro Ogłoszeń: Dworcowa 16, tel. 48-08.

U progu roku szkolnego 1952/53

(B) W związku z zadaniami, jakie postawił Towarzysz Bierut na VII Plenum KC PZPR — również przed szkolnictwem stanęły nowe problemy. Rola szkoły ludowej jest inna niż szkoły kapitalistycznej, szkoła ludowa służy całemu społeczeństwu. Sprawa oświaty, walka o wyniki nauczania i wychowania są sprawą każdego świadomego obywatela.

Ucząca się młodzież, to przyszli budowniczości socjalizmu. Stąd wielka troska, jaką Partia i cały naród otacza młodzież i szkolnictwo.

Sprawom szkolnictwa oraz rozpoczęcia roku szkolnego 1952/53 była poświęcona konferencja jaka odbyła się wczoraj w Prezydium Woj. Rady Narodowej w Bydgoszczy, na której zasadniczy referat wygłosił członek Prezydium WRN i kierownik Wydz. Oświaty Prez. WRN Władysław Bachowski.

Osiągnięcia na odcinku szkolnym na terenie całego kraju jak i naszego województwa są duże. Podczas gdy przed wojną szkół o jednym nauczycielu na naszym terenie było 771, obecnie jest ich tylko ok. 200, a liczba ta zmniejszy się z rozpoczynającym się rokiem szkolnym o dalsze 50 szkół.

Szkół o pełnej liczbie nauczycieli przybędzie 80, na terenie województwa

będzie ich więc 622, podczas gdy przed wojną było ich tylko 283.

Analfabetyzm, spuścizna rządów sanacyjnych w zasadzie została już zlikwidowana. Zwiększa się z roku na rok liczba pełnowartościowych, oddanych nauczycieli: w nadchodzącym roku szkolnym 500 młodych absolwentów szkół pedagogicznych zasili kadry nauczycielskie.

Wszystkie te osiągnięcia mobilizują do jeszcze wydajniejszej pracy. Pogłębiły się zadania, jakie stoją przed oświatą i szkolnictwem. Zadania te polegają przede wszystkim na wyrobieniu w młodzieży szkolnej świadomości, że praca uczniów w szkole jest nieodłączną częścią budownictwa socjalistycznego.

Drugim zadaniem, to pogłębianie pracy, mającej na celu wychowanie naszej młodzieży na oddanych Ojczyźnie obywateli oraz walka o wyższe wyniki nauczania i wychowania, o jak najlepsze przygotowanie uczniów do dalszej nauki i pracy zawodowej.

Nauczycielstwo przygotowuje się do czekającej ich pracy bardzo skrupulatnie. Wiele dały narady produkcyjne, odbyły we wszystkich szkołach w czerwcu br.: nie bez znaczenia są kursy, jakie odbywają się w czasie wakacji, deej-

dujące jednak będą konferencje sierpniowe, które rozpoczną się w przyszłym tygodniu.

Sprawy szkolnictwa jednak powinny interesować nie tylko nauczycieli, lecz całe społeczeństwo. Specjalnie ważna jest współpraca rodziców. Komitety Rodzicielskie w Bydgoszczy, w ramach współzawodnictwa, ofiarowały na potrzeby szkół 351.097 zł., w powiecie aleksandrowskim 167.295 zł.

Na obecnym etapie nie wystarczy jednak sama ofiarność. Trzeba, żeby kontakt między domem a szkołą, między za-kładem pracy a szkołą był jeszcze silniejszy. Trzeba, żeby rodzice nie tylko interesowali się potrzebami materialnymi szkoły, lecz żeby bliższe im były problemy dydaktyczno - wychowawcze. Krok w tym kierunku został już zrobiony w ubiegłych latach — przedstawiciele komitetów rodzicielskich brali udział w konferencjach okresowych nauczycieli, w egzaminach szkolnych itp. Trzeba jednak dążyć do tego, by akcja ta była masowa i wynikała z istotnego zainteresowania się szkołą, tą kuznią przyszłych socjalistycznych obywateli.

Liczny udział społeczeństwa w uroczystościach rozpoczęcia nowego roku szkolnego 1952/53 powinien być jednym z wyrazów jego powiązania i ścisłej współpracy ze szkołą.

Na wczorajszej konferencji kier. Wydziału Oświaty Prez. WRN podał ramowy plan obchodu rozpoczęcia nowego roku szkolnego: 31 bm. wieczorem odbędzie się wszędzie capstrzyki młodzieży szkolnej od klasy V wwyż. W dniu 1 września cała młodzież szkolna wysłucha przemówienia radiowego Ministra Oświaty. Następnie kierownicy i dyrektorzy szkół w krótkim referacie omówią osiągnięcia i niedociągnięcia szkoły i wytyczą zadania na przyszłość.

Po południu odbędzie się zawody sportowe, młodzieżowe seanse filmowe itp.

Do dyskusji w której poruszano m. in. sprawę naboru do szkół zawodowych, kierownik Wydziału Oświaty Prez. WRN zamknął konferencję, podkreślając, że nowy rok szkolny nauczycielstwo i młodzież winny rozpocząć w szczególnie uroczysty sposób, odpowiadający poważnym zadaniom, jakie oczekują szkoły.

Zbliża się miesiąc poświęcony Warszawie

(B) Wrzesień jest Miesiącem Budowy Warszawy. We wszystkich miastach Polski już obecnie odbywają się zebrania Miejskich Komitetów Budowy Warszawy, na których podsumowuje się osiągnięcia z działalności roku ubiegłego oraz omawia się prace przygotowawcze i program uroczystości tegorocznej akcji wrześniowej.

W wyniku sprawozdania odczytanego na posiedzeniu Bydgoskiego Komitetu Budowy Warszawy, które odbyło się w dniu 19 bm. okazało się, że w porównaniu z okresem roku ubiegłego, wpływy tegoroczne na Społeczny Fundusz Budowy Warszawy wzrosły o przeszło 125 tys. zł.

W bieżącym roku, w związku ze zbliżającym się Miesiącem Budowy Warszawy ok. 250 zakładów pracy zorganizowało imprezy dochodowe na SFBS.

Program uroczystości we wrześniu przewiduje m. in. uroczystą akademię w Teatrze Młodego Widza, zbiórki na terenie miasta i w lokalach publicznych, zabawy taneczne, imprezy sportowe, koncerty popularne na placach i w parkach, odczyty w zakładach pracy, w hotelach robotniczych i szkołach oraz wyświetlanie filmów propagandowych.

Wszystkie te imprezy organizowane będą pod hasłem „Budujemy nową socjalistyczną Warszawę“.

Ze sportu

Drażkowski (CWKS) - przodownikiem wyścigu „Dookoła Polski“

(Telefonem od specjalnego wysłannika „Gazety“)

Kiedy 82 kolarzy stanęło na starcie II etapu wyścigu „Dookoła Polski“ prowadzącego z Olsztyna do Gdańska, padał deszcz. Większość zawodników wdziała ochronne pelerynki, gdyż nie nie zapowiadało, że się rozpogodzi.

Energiczny ruch chorągiewki startera i kolarze ruszają w drogę. Trasa liczy 190 km, obfituje w liczne wzniesienia i ostre serpentyny. Asfaltowa szosa jest równa jak stół i mimo deszczu należy oczekiwać, że tempo wyścigu będzie większe aniżeli na I etapie.

Rzeczywiście. W godzinę po starcie zawodnicy przebyli 38 km. Po dwóch godzinach czółowka jest oddalona od Olsztyna już o 75 km.

Po 17 km od startu następują pierwsze przetarasowania. Lasak w towarzystwie Wójcika i Malinowskiego ucieka do przodu i zyskuje 150 m przewagi. Ale próba nie powiodła się. Liczna grupa pozostałych zawodników z przodownikiem wyścigu Wrzesińskim na czele szybko dochodzi uciekinierów.

Do Ostródy czółowka ma zaledwie 200 m przewagi nad liczną drugą grupą, w której jedzie toruńczyk Woźniak. Na 48 kilometrów uciekają: Wójcik, Chwiendach i Swiercz. Nikt ich nie goni. Trójka uciekinierów uzyskuje coraz większą przewagę.

W połowie drogi do Gdańska Wójcik i dwaj jego koledzy posiadają 4 minuty przewagi nad pozostałą grupą.

Tymczasem w drugiej, licznej grupie nie dzieje się nic specjalnie ciekawego. Wrzesiński „lapie“ gumę, ale Szczyr szybko oddaje mu własny power. Wrzesiński, który stracił kilkadziesiąt metrów, stara się dopędzić czółowkę. Sportstrzeżono jednak, że Wrzesiński pozostał w tyle i zwiększono tempo. Wrzesińskiemu nie udaje się pogoń.

Ta mocna trójka jeszcze przez 110 km. prowadzi wyścig. Ale wysiłek Wójcika idzie na marne. Chwiendacz i Swiercz zwalniali tempo tak, że ostatecznie 20 km. Wójcik kręci już w towarzystwie 10 kolegów uciekających przed Wrzesińskim i Waliszewskim. Z grupy tej na skutek defektu odpada Klubiński.

Na ulicach Gdańska tysiącnie tłumy serdecznie witają kolarzy.

Na stadion w Wrzeszczu na czele 6-osobowej grupy pierwszy wpada Czyż. Na finiszu najszybszy jest jednak młody Drażkowski, który zdobył w żółtą koszulkę przodownika wyścigu.

Woźniak z toruńskiej Unii jechał tym razem bardzo dobrze i według nieoficjalnej klasyfikacji był na mecie jako 22. Bonk, który miał poważny defekt na trasie, przybył na dalszej pozycji. Należy zaznaczyć, iż I etap ukończył on jako 27. Figiel z bydgoskiej Stali na skutek odniesio-

nej kontuzji w I etapie wycofał się z wyścigu.

Wyniki techniczne II etapu Olsztyn — Gdańsk:

- 1) Drażkowski (CWKS I) 5.16.45, 2) Hadasik (CWKS II) 5.16.51, 3) Zdunek (Włókniarz) 5.16.52, 4) Czyż (Kolejarz) 5.16.53, 5) Kapiak (CWKS I) 5.16.56, 6) Wójcik (CWKS I) 5.16.58, 7) Liszkiewicz (Gwardia) 5.17.04, 8) Chwiendacz (Górnik) 5.17.05, 9) Adamiec (Budowlani) 5.17.30, 10) Janowski (Stal) 5.17.30.

Wrzesiński przybył do Gdańska jako 13. Drużynowo II etap wygrał CWKS I. Żółtą koszulkę przodownika wyścigu zdobył w II etapie młodzieży zawodnik CWKS — Drażkowski.

Dzisiaj kolarze wystartują do III etapu prowadzącego z Gdańska do Bydgoszczy.

Witold Kurecki

Derby Pomorza Gwardia Bydgoszcz — Kolejarz Toruń

(B) W nadchodzącą niedzielę o godz. 17 rozegrane zostanie na boisku Gwardii w Bydgoszczy przy ul. Sportowej spotkanie piłkarskie o mistrzostwo II ligi między toruńskim Kolejarzem a miejscową Gwardią.

Pojedynki obu tych drużyn posiadają już swoją dwuletnią tradycję. W dotychczasowych spotkaniach ligowych dwa zwycięstwa odnieśli toruńczycy a jedno zakończyło się wynikiem bezbramkowym. Jaki będzie wynik niedzielnego derby Pomorza?

Opierając się na obecnej formie obu przeciwników na zwycięstwo typować na leży gwardzistów, tym bardziej że grają oni na własnym terenie. W ostatnim spotkaniu z Gwardią Słupsk bydgoszczanie wykazali znaczną poprawę formy i niewątpliwie dążyć będą do uzyskania dalszych dwóch punktów, które mogą im zapewnić pozycję wiceleadera II ligi.

Kolejarz Toruń, o czym już parokrotnie wspominaliśmy, jest najbardziej nierówną (pod względem formy) drużyną okręgu bydgoskiego. Nie wiadomo więc czego się od toruńczyków spodziewać możemy w nadchodzącą niedzielę. W każdym razie, w granicach możliwości Kolejarzy leży odniesienie zwycięstwa, względnie uzyskanie wyniku remisowego. A punkty są bardzo potrzebne Kolejarzowi — Toruń, toczy bowiem od nadal nierozstrzygniętej jeszcze walki z Kolejarzem Bydgoszcz o spadek z ligi. Przegrana toruńczyków w Bydgoszcz przy równoczesnym ewentualnym zwycięstwie Kolejarza — Bydgoszcz w Gdańsku z tamtejszym Kolejarzem równałaby się poważnemu zagrożeniu spadkowemu.

Niedzielne derby Pomorza posiadała więc nieprzeciętny ciężar gatunkowy: mecz zapowiada się niezwykle interesujący, od jego wyniku w dużym stopniu zależać będzie końcowy układ zespołów bydgoskich w tabeli II ligi. (ps)

Wiele pracy mają obecnie sprzedawcy w księgarniach, gdzie młodzież zapożycza się w podręczniki szkolne. Dzięki temu, że praca w bieżącym roku została właściwie zorganizowana oraz na skutek tego, że już od wielu dni podręczniki znajdują się na rynku księgarskim, nie obserwujemy obecnie takiego tłoku, jaki panował w księgarniach w ubiegłych latach.

NA ZDJĘCIU: Uczennica szkół bydgoskich we wrocławskiej księgarni „Domu Książki“ przy Al. 1 Maja 5, która sprzedaje dziennie 300—400 kompletów podręczników.

Zwiększyć liczbę szkolnych kół Ligi Morskiej

(B) „Wzmacniamy siłę gospodarczą i obronną Polski Ludowej na morzu! Pracujemy ze wszystkich sił nad przekształceniem Polski w potężny kraj morski!“ — oto główne założenia ideologiczne Ligi Morskiej. W związku z tym organizuje ona różnego rodzaju kursy z zakresu wiedzy o morzu.

Kursy te mają na celu zapoznanie młodzieży z zagadnieniami gospodarki morskiej i śródlądowej, z zadaniami Ludowej Marynarki Wojennej i Handlowej oraz obronności kraju. Przygotowują do uprawiania sportów wodnych, które przyczyniają się do podniesienia warunków zdrowotnych, a tym samym sprawności do nauki i pracy.

Dla młodzieży szkolnej w wieku od 11 — 14 lat organizuje Liga Morska szkolenie zapoznawcze I-go poziomu, w ramach działalności szkolnych kół LM. Tematyka programu ma na celu wzbudzić zainteresowanie wśród młodzieży sprawami morza, zapoznać z pracą marynarza i stoczniciwa, ze sprzętem, z budową łodzi i kajaka, a

w ramach zajęć praktycznych zapoznać z czynnościami potrebnymi przy uprawianiu sportów wodnych.

Uczniowie po przesłuchaniu kursu otrzymują zaświadczenie uprawniające do bezpłatnego korzystania ze szkolenia praktycznego w Ośrodkach Sportów Wodnych podług dyscyplin jak np. nauka pływania, żeglarsstwo, kajakersstwo.

Rok szkolny 1951/52 wykazał, że nie wszystkie kierownictwa szkół bydgoskich należycie doceniały doniosłe znaczenie realizacji wtycznych i zadań LM na terenie szkół. W Bydgoszczy istnieje zaledwie 18 kół LM przy szkołach podstawowych i licealnych. Jak na miasto wojewódzkie, jest to ilość niewystarczająca, tym bardziej, że Bydgoszcz jest zapleczem naszych portów morskich Gdyni i Gdańska.

W związku z powyższym, sprawa organizacji szkolnych kół Ligi Morskiej winna znaleźć właściwe ujęcie na konferencjach sierpniowych nauczycieli.

W trosce o poborowych

(B) W związku z zbliżającym się tegorocznym poborem, który trwać będzie od 1 do 30 września br., odbyła się w Prezydium MRN konferencja z udziałem przedstawicieli organizacji masowych. Utworzona została komisja współdziałania, która w miesiącu wrześniowym występuje będzie dla poborowych występy świetlicowe i pogadanki. W skład komisji współdziałania we-

szli jako przewodnicząca przedstawicielka Ligi Kobiet Z. Loretańska, jako zast. przewodniczącą — przedstawiciel organizacji ZMP-owskich, sekretarz — przedstawicielka Wydziału Oświaty MRN Jasińska. Poza tym w skład Komitetu weszli przedstawiciele Ligi Przyjaciół Zolnierza, ORZZ i PZG.

Co? - Gdzie? - Kiedy?

Table with 4 columns: KINA, OGRODOWE BAGATELA, WYSTAWY, DYŻURY NOCNE APTEK SPOŁECZNYCH. Each column lists events, dates, and locations.

Table with 4 columns: ZAPISY, KUPNO, SPRZEDAŻ, POSZUKIWANIA PRACOWNIKÓW. Each column contains information about courses, goods for sale, and job openings.

Kto będzie pierwszy na mecie w Bydgoszczy

Dzisiaj zawitają do Bydgoszczy uczestnicy IX wyścigu kolarskiego „Dookoła Polski“, którzy w godzinach rannych opuścili Gdańsk.

Który z uczestników tej wspaniałej imprezy będzie pierwszy na mecie w Bydgoszczy, trudno przewidzieć,

względem na bardzo wyrównaną stawkę zawodników.

Pierwszy kolarz spodziewany jest na stadionie Gwardii ok. godz. 17.40. Kolarze w drodze na stadion przejadą następującymi ulicami: Aleje 1 Maja, Stalina, Wyczółkowskiego, Ja strzegą.

NA ZDJĘCIU: Kolarze na Placu Konstytucji przed wyścigiem. Foto CAF — St. Wdowiński